

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 94

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος

13 Μαρτίου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 94/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 94/02

Υπόθεση C-158/21, Puig Gordi κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 31ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Lluís Puig Gordi κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Αρμοδιότητα της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως – Δυνατότητα έκδοσης νέου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο)

2

EL

2023/C 94/03	<p>Υπόθεση C-205/21, Ministerstvo na vatreshnite raboti καταγραφή βιομετρικών και γενετικών δεδομένων από την αστυνομία: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά V.S. [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' – Αρχές που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Περιορισμός των σκοπών – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων – Άρθρο 6, στοιχείο α' – Σαφής διάκριση μεταξύ των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των διαφόρων κατηγοριών προσώπων – Άρθρο 8 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Άρθρο 10 – Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο – Επεξεργασία βιομετρικών και γενετικών δεδομένων – Έννοια της «επεξεργασίας που επιτρέπεται από το δίκαιο των κρατών μελών» – Έννοια της «απολύτως αναγκαίας» επεξεργασίας – Εξουσία εκτιμήσεως Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8, 47, 48 και 52 – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Τεκμήριο αθωότητας – Περιορισμός – Αυτεπαγγέλτως διωκόμενο εκ προθέσεως τελεσθέν ποινικό αδίκημα – Κατηγορούμενοι – Συλλογή φωτογραφικών και δακτυλοσκοπικών δεδομένων προς τον σκοπό της καταγραφής τους και λήψη βιολογικού δείγματος για τη δημιουργία προφίλ DNA – Διαδικασία καταναγκαστικής συλλογής – Συστηματικός χαρακτήρας της συλλογής]</p>	4
2023/C 94/04	<p>Υπόθεση C-284/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 31ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Anthony Braesch κ.λπ. [Αίτηση αναίρεσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ – Ενίσχυση αναδιάρθρωσης – Τραπεζικός τομέας – Προκαταρκτικό στάδιο εξέτασης – Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά – Σχέδιο αναδιάρθρωσης – Δεσμεύσεις εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους – Μέτρα καταμερισμού των επιβαρύνσεων – Μετατροπή τίτλων μειωμένης εξασφάλισης σε ίδια κεφάλαια – Κάτοχοι ομολόγων – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Ενεργητική νομιμοποίηση – Φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά – Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών – Παράλειψη κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Έννοια των «ενδιαφερομένων» – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 1, στοιχείο η' – Έννοια του «ενδιαφερόμενου μέρους» – Εθνικά μέτρα που λαμβάνονται υπόψη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Απαράδεκτο της προσφυγής]</p>	5
2023/C 94/05	<p>Υπόθεση C-403/21, NV Construct: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC NV Construct SRL κατά Județul Timiș (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο κράτους μέλους» – Κριτήρια – Ανεξαρτησία και δεσμευτικός χαρακτήρας της δικαιοδοσίας του συγκεκριμένου εθνικού οργάνου – Μονιμότητα των μελών του οργάνου αυτού – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Άρθρο 58 – Κριτήρια επιλογής – Δυνατότητα συμπερίληψης στα κριτήρια αυτά υποχρεώσεων που απορρέουν από ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν για τις σχετικές με τη σύμβαση δραστηριότητες και δεν προβλέπονται ως κριτήρια επιλογής στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης – Άρθρο 63, παράγραφος 1 – Προσφέρουν στηριζόμενος στις δυνατότητες άλλου φορέα για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της αναθέτουσας αρχής – Δεν επιτρέπεται να επιβληθεί η χρήση υπεργολαβίας)</p>	6
2023/C 94/06	<p>Υπόθεση C-469/21, CGCOF: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF) κατά Administración General del Estado [Προδικαστική παραπομπή – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Σύστημα αποθετηρίων στο οποίο περιέχονται οι πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Δημιουργία διεπαφής ενσωματωμένης στο εθνικό αποθετήριο την οποία διαχειρίζονται οι δημόσιες αρχές – Υποχρέωση χρήσεως συγκεκριμένης εφαρμογής για ορισμένα φάρμακα]</p>	7
2023/C 94/07	<p>Υπόθεση C-613/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Fernando Carballo Ferrero (Αίτηση αναίρεσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Διαδικασία διορισμού σε θέση διευθυντή – Ανακοίνωση κενής θέσης και ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης – Απόρριψη υποψηφιότητας και διορισμός άλλου υποψηφίου – Πλημμελής διαδικασία πρόσληψης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Διαφάνεια – Ίση μεταχείριση)</p>	8
2023/C 94/08	<p>Υπόθεση C-682/21, HSC Baltic κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «HSC Baltic» UAB, «Mitinija» UAB, «Montuotojas» UAB κατά Vilniaus miesto savivaldybės administracija (Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο ζ' – Προαιρετικός λόγος αποκλεισμού συνδεδεμένος με πλημμέλειες στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης – Σύμβαση που ανατέθηκε σε κοινοπραξία οικονομικών φορέων – Καταγγελία της σύμβασης – Αυτόματη καταχώριση του συνόλου των μελών της κοινοπραξίας σε κατάλογο αναξιόπιστων προμηθευτών – Αρχή της αναλογικότητας – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας)</p>	8

2023/C 94/09	Υπόθεση C-410/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Słupsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KL κ.λπ. κατά Skarb Państwa — Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαίτηση μνείας των λόγων για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση από το Δικαστήριο – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)	9
2023/C 94/10	Υπόθεση C-476/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — D.-F. sp. z o.o. κατά D. L. (Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαίτηση μνείας των λόγων για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση του Δικαστηρίου – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)	10
2023/C 94/11	Υπόθεση C-580/22 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Σεπτεμβρίου 2022 η bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-83/20, Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	10
2023/C 94/12	Υπόθεση C-696/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 8 Νοεμβρίου 2022 — C SPRL κατά AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca	11
2023/C 94/13	Υπόθεση C-701/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις 15 Νοεμβρίου 2022 — SC AA SRL κατά MFE	12
2023/C 94/14	Υπόθεση C-723/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgerichts München (Γερμανία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Citadines Betriebs GmbH κατά MPLC Deutschland GmbH	13
2023/C 94/15	Υπόθεση C-725/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Νοεμβρίου 2022 οι AO Nevinomysskiy Azot, AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK «Azot» κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-865/19, Nevinomysskiy Azot και NAK «Azot» κατά Επιτροπής	13
2023/C 94/16	Υπόθεση C-728/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Associazione Nazionale Italiana Bingo — Anib, Play Game Srl κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	14
2023/C 94/17	Υπόθεση C-729/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Associazione Concessionari Bingo — Ascob Srl κ.λπ. κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	16
2023/C 94/18	Υπόθεση C-730/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Coral Srl κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	17
2023/C 94/19	Υπόθεση C-731/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις 25 Νοεμβρίου 2022 — IJ και PO GesbR, IJ κατά Agrarmarkt Austria	17
2023/C 94/20	Υπόθεση C-734/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Νοεμβρίου 2022 — Δημοκρατία της Αυστρίας κατά GM	18
2023/C 94/21	Υπόθεση C-736/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2022 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 21 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-95/21, Πορτογαλία κατά Επιτροπής	19
2023/C 94/22	Υπόθεση C-754/22 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 9 Δεκεμβρίου 2022 οι OG, OH, OI και OJ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 7 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-101/22, OG κ.λπ. κατά Επιτροπής	20

2023/C 94/23	Υπόθεση C-755/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresní soud Praha-západ (Τσεχική Δημοκρατία) στις 13 Δεκεμβρίου 2022 — Nárökuj s.r.o. κατά EC Financial Services, a.s.	21
2023/C 94/24	Υπόθεση C-761/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Bochum (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2022 — Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und Industrie e.V κατά Roller GmbH & Co. KG	22
2023/C 94/25	Υπόθεση C-767/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λεττονία) στις 12 Δεκεμβρίου 2022 — 1Dream OÜ, DS, DL, VS, JG κατά Latvijas Republikas Saeima	23
2023/C 94/26	Υπόθεση C-768/22: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	23
2023/C 94/27	Υπόθεση C-783/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2022 ο Trebor Robert Bilkiewicz κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-273/21, The Bazooka Companies κατά EUIPO	24
2023/C 94/28	Υπόθεση C-790/22, Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 28 Δεκεμβρίου 2022 — R GmbH κατά Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck	25
2023/C 94/29	Υπόθεση C-6/23, Baramlay: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Κúria (Ουγγαρία) στις 2 Ιανουαρίου 2023 — X κατά Agrárminiszter	25
2023/C 94/30	Υπόθεση C-29/23 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2023 η Ferriera Valsabbia SpA και η Valsabbia Investimenti SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-655/19, Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής	26
2023/C 94/31	Υπόθεση C-30/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2023 η Alfa Acciai SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-656/19, Alfa Acciai κατά Επιτροπής	27
2023/C 94/32	Υπόθεση C-31/23 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2023 η Ferriere Nord SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-667/19, Ferriere Nord κατά Επιτροπής	28
2023/C 94/33	Υπόθεση C-47/23: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	30

Γενικό Δικαστήριο

2023/C 94/34	Υπόθεση T-640/16 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — GEA Group κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας με βάση τον κασιτέρο, το εποξειδωμένο σογιέλαιο και τους εστέρες – Εφαρμογή του ανώτατου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών σε μία από τις οντότητες που απαρτίζουν την επιχείρηση – Ακύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του προστίμου που επιβλήθηκε βάσει της αρχικής απόφασης με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση – Παραδεκτό – Έννομο συμφέρον – Πρόστιμα – Παραγραφή – Έννοια της «επιχείρησης» – Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του προστίμου – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα ακροάσεως – Ίση μεταχείριση – Ημερομηνία κατά την οποία το πρόστιμο καθίσταται απαιτητό σε περίπτωση τροποποίησης – Αιτιολογία)	32
2023/C 94/35	Υπόθεση T-163/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Capitani κατά Συμβουλίου [Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με εν εξελίξει νομοθετική διαδικασία – Ομάδες εργασίας του Συμβουλίου – Έγγραφα τα οποία αφορούν νομοθετική πρόταση με αντικείμενο την τροποποίηση της οδηγίας 2013/34/ΕΕ σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών – Μερική άρνηση πρόσβασης – Προσφυγή ακυρώσεως – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 – Εξαιρέση για λόγους προστασίας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων]	32

2023/C 94/36	Υπόθεση T-528/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2023 — Neratax κατά EUIPO — Intrum Hellas κ.λπ. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy και MORFAT) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ELLO και MORFAT και εικονιστικά ELLO ERMOL, Ello creamy και MORFAT Creamy – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2017/1001]}	33
2023/C 94/37	Υπόθεση T-666/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Società Navigazione Siciliana SCpA κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Θαλάσσιες μεταφορές – Μερική απαλλαγή από τους οφειλόμενους φόρους καταχωρίσεως για τη μεταβίβαση δραστηριοτήτων μεταξύ επιχειρήσεων – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Δικαιούχος της ενισχύσεως – Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας)	34
2023/C 94/38	Υπόθεση T-703/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa κατά EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FALUBAZ – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	35
2023/C 94/39	Υπόθεση T-805/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — NS κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Τοποθέτηση σε νέα θέση – Συμφέρον της υπηρεσίας – Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως – Κατάργηση επιδόματος – Δικαίωμα ακροάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας)	35
2023/C 94/40	Υπόθεση T-320/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Scania CV κατά EUIPO (V8) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης V8 – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως – Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001]}	36
2023/C 94/41	Υπόθεση T-351/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Dietrich Process Systems κατά EUIPO — Koch-Glitsch (SCHEIBEL) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SCHEIBEL – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [υν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	36
2023/C 94/42	Υπόθεση T-352/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Dietrich Process Systems κατά EUIPO — Koch-Glitsch (KARR) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KARR – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [υν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	37
2023/C 94/43	Υπόθεση T-675/22: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2022 — Flynn κατά ΕΚΤ	37
2023/C 94/44	Υπόθεση T-804/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Gemelli κατά Κοινοβουλίου	38
2023/C 94/45	Υπόθεση T-805/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Graziani κατά Κοινοβουλίου	39
2023/C 94/46	Υπόθεση T-806/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Iacono κατά Κοινοβουλίου	40
2023/C 94/47	Υπόθεση T-807/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Lombardo κατά Κοινοβουλίου	41
2023/C 94/48	Υπόθεση T-808/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Mantovani κατά Κοινοβουλίου	41
2023/C 94/49	Υπόθεση T-809/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Napolitano κατά Κοινοβουλίου	42
2023/C 94/50	Υπόθεση T-810/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Nobilia κατά Κοινοβουλίου	43
2023/C 94/51	Υπόθεση T-811/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Pettinari κατά Κοινοβουλίου	44
2023/C 94/52	Υπόθεση T-812/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Viola κατά Κοινοβουλίου	44
2023/C 94/53	Υπόθεση T-813/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Sbarbati κατά Κοινοβουλίου	45

2023/C 94/54	Υπόθεση T-814/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Ventre κατά Κοινοβουλίου	46
2023/C 94/55	Υπόθεση T-815/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Aita κατά Κοινοβουλίου	47
2023/C 94/56	Υπόθεση T-816/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Arroni κατά Κοινοβουλίου	47
2023/C 94/57	Υπόθεση T-817/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Bonsignore κατά Κοινοβουλίου . .	48
2023/C 94/58	Υπόθεση T-818/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Carollo κατά Κοινοβουλίου	49
2023/C 94/59	Υπόθεση T-819/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Catasta κατά Κοινοβουλίου	50
2023/C 94/60	Υπόθεση T-820/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Corpo Gavazzi κατά Κοινοβουλίου	50
2023/C 94/61	Υπόθεση T-821/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Di Meo κατά Κοινοβουλίου	51
2023/C 94/62	Υπόθεση T-822/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Di Prima κατά Κοινοβουλίου . . .	52
2023/C 94/63	Υπόθεση T-823/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Dupuis κατά Κοινοβουλίου	53
2023/C 94/64	Υπόθεση T-824/22: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Filippi κατά Κοινοβουλίου	53
2023/C 94/65	Υπόθεση T-825/22: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2022 — Cucurnia κατά Κοινοβουλίου . . .	54
2023/C 94/66	Υπόθεση T-826/22: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2022 — Gallenzi κατά Κοινοβουλίου	55
2023/C 94/67	Υπόθεση T-12/23: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2023 — Beauty Boutique κατά EUIPO — Lightningbolt Europe (Απεικόνιση ενός κεραυνού)	56
2023/C 94/68	Υπόθεση T-15/23: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2023 — Ρουμανία κατά Επιτροπής	56
2023/C 94/69	Υπόθεση T-23/23: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2023 — Noyan Abr Arvan κατά Συμβουλίου	57
2023/C 94/70	Υπόθεση T-24/23: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιανουαρίου 2023 — UF κατά Επιτροπής	58
2023/C 94/71	Υπόθεση T-25/23: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2023 — Orgatex κατά EUIPO — Longton (Σήμανση εδάφους)	59
2023/C 94/72	Υπόθεση T-26/23: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Feed κατά EUIPO – The Feed.com (Feed.)	59
2023/C 94/73	Υπόθεση T-27/23: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Feed κατά EUIPO — The Feed.com (THE FEED)	60
2023/C 94/74	Υπόθεση T-29/23: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Vobro κατά EUIPO — Mieszko (CHERRY Passion)	61
2023/C 94/75	Υπόθεση T-31/23: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — QN κατά eu-LISA	62
2023/C 94/76	Υπόθεση T-33/23: Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Domator24 κατά EUIPO — Acer (PREDATOR)	63
2023/C 94/77	Υπόθεση T-35/23: Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2023 — Daimler Truck κατά EUIPO (YOUR PERFORMANCE PLUS)	64

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2023/C 94/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 83 της 6.3.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 71 της 27.2.2023

EE C 63 της 20.2.2023

EE C 54 της 13.2.2023

EE C 45 της 6.2.2023

EE C 35 της 30.1.2023

EE C 24 της 23.1.2023

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 31ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Lluís Puig Gordi κ.λπ.

(Υπόθεση C-158/21 ⁽¹⁾, Puig Gordi κ.λπ.)

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Αρμοδιότητα της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως – Δυνατότητα έκδοσης νέου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για το ίδιο πρόσωπο)

(2023/C 94/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Lluís Puig Gordi, Carles Puigdemont Casamajó, Antoni Comín Oliveres, Clara Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marta Rovira Vergés, Anna Gabriel Sabaté

παρισταμένων των: Ministerio Fiscal, Abogacía del Estado, Partido político VOX

Διατακτικό

1) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009,

έχει την έννοια ότι:

η δικαστική αρχή εκτέλεσε δεν έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στηριζόμενη σε λόγο μη εκτέλεσης ο οποίος δεν απορρέει από την απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε, αλλά αποκλειστικά από το δικαίο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Αντιθέτως, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εφαρμόσει εθνική διάταξη η οποία προβλέπει ότι προβάλλεται άρνηση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όταν η εκτέλεσή του θα συνεπαγόταν προσβολή κατοχυρωμένου στο δικαίο της Ένωσης θεμελιώδους δικαιώματος, εφόσον το περιεχόμενο της εν λόγω διάταξης δεν βγαίνει πέραν του περιεχομένου του άρθρου 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε, όπως η διάταξη αυτή έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της απόφασης-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299,

έχουν την έννοια ότι:

η δικαστική αρχή εκτέλεσε δεν μπορεί να ελέγξει αν ένα ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδόθηκε από αρμόδια προς τούτο δικαστική αρχή και να αρνηθεί την εκτέλεσή του όταν εκτιμά ότι τούτο δεν συμβαίνει.

- 3) Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

η δικαστική αρχή εκτελέσεως που καλείται να αποφασίσει για την παράδοση προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει το ένταλμα με την αιτιολογία ότι το εν λόγω πρόσωπο διατρέχει τον κίνδυνο, κατόπιν της παραδόσεώς του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, να δικαστεί από δικαστήριο στερούμενο αρμοδιότητας προς τούτο, εκτός εάν,

- αφενός, η ως άνω αρχή διαθέτει αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως επικαιροποιημένα στοιχεία, καταδεικνύοντα την ύπαρξη συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών στη λειτουργία του δικαιοδοτικού συστήματος του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος ή πλημμελειών που επηρεάζουν τη δικαστική προστασία μιας ομάδας προσώπων δυνάμενης να προσδιορισθεί αντικειμενικώς στην οποία ανήκει το εν λόγω πρόσωπο, υπό το πρίσμα της απαιτήσεως περί νομίμως συσταθέντος δικαστηρίου, οι οποίες συνεπάγονται ότι οι ενδιαφερόμενοι πολίτες στερούνται κατά τρόπο γενικό, στο εν λόγω κράτος μέλος, αποτελεσματικού μέσου ένδικης προστασίας το οποίο να καθιστά δυνατό τον έλεγχο της αρμοδιότητας του ποινικού δικαστηρίου που καλείται να τους δικάσει, και
- αφετέρου, η εν λόγω δικαστική αρχή διαπιστώνει ότι, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, συντρέχουν σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να γίνει δεκτό ότι, λαμβανομένων μεταξύ άλλων υπόψη των στοιχείων τα οποία προσκομίστηκαν από το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τα οποία αφορούν την προσωπική κατάσταση του, τη φύση της αξιόποινης πράξης για την οποία διώκεται, το πραγματικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή οποιαδήποτε άλλη κρίσιμη κατάσταση, το δικαστήριο που κατά πάσα πιθανότητα θα κληθεί να δικάσει την υπόθεση του ως άνω προσώπου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος στερείται προδήλως αρμοδιότητας προς τούτο.

Το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε τη δυνατότητα να επικαλεστεί, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, τα θεμελιώδη δικαιώματά του προκειμένου να αμφισβητήσει την αρμοδιότητα της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο εκδόθηκε σε βάρος του δεν έχει συναφώς αποφασιστική σημασία.

- 4) Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση κατά την οποία το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ισχυρίζεται ότι διατρέχει τον κίνδυνο, κατόπιν της παραδόσεώς του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, να δικαστεί από δικαστήριο στερούμενο αρμοδιότητας προς τούτο, η ύπαρξη έκθεσης της ομάδας εργασίας για την αυθαίρετη κράτηση, μη αφορώσας ευθέως την κατάσταση του συγκεκριμένου προσώπου, δεν μπορεί να δικαιολογήσει, αφ' εαυτής, την άρνηση της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, αλλά μια τέτοια έκθεση μπορεί, αντιθέτως, να ληφθεί υπόψη από τη δικαστική αρχή εκτελέσεως, μεταξύ άλλων στοιχείων, για την εκτίμηση της ύπαρξης συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών στη λειτουργία του δικαιοδοτικού συστήματος του εν λόγω κράτους μέλους ή πλημμελειών που επηρεάζουν τη δικαστική προστασία μιας ομάδας προσώπων δυνάμενης να προσδιορισθεί αντικειμενικώς στην οποία ανήκει το εν λόγω πρόσωπο.

- 5) Το άρθρο 15, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στην εκ μέρους της δικαστικής αρχής εκτελέσεως άρνηση εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με την αιτιολογία ότι το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε το ένταλμα διατρέχει τον κίνδυνο, κατόπιν της παραδόσεώς του στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, να δικαστεί από δικαστήριο στερούμενο αρμοδιότητας προς τούτο, χωρίς η εν λόγω αρχή να έχει προηγουμένως ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες από τη δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος.

- 6) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στην έκδοση πλειόνων διαδοχικών ευρωπαϊκών εντάλματων σύλληψης σε βάρος εκζητούμενου προσώπου με σκοπό την παράδοσή του από κράτος μέλος μετά την άρνηση εκτέλεσης ενός πρώτου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σε βάρος του εκζητούμενου προσώπου από το εν λόγω κράτος μέλος, εφόσον η εκτέλεση νέου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε, και η έκδοση του νέου αυτού ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) EE C 217 της 7.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά V.S.

[Υπόθεση C-205/21 (¹), Ministerstvo na vntreshnite raboti (καταγραφή βιομετρικών και γενετικών δεδομένων από την αστυνομία)]

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ' – Αρχές που διέπουν την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Περιορισμός των σκοπών – Ελαχιστοποίηση των δεδομένων – Άρθρο 6, στοιχείο α' – Σαφής διάκριση μεταξύ των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των διαφόρων κατηγοριών προσώπων – Άρθρο 8 – Νομιμότητα της επεξεργασίας – Άρθρο 10 – Μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο – Επεξεργασία βιομετρικών και γενετικών δεδομένων – Έννοια της «επεξεργασίας που επιτρέπεται από το δίκαιο των κρατών μελών» – Έννοια της «απολύτως αναγκαίας» επεξεργασίας – Εξουσία εκτιμήσεως Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8, 47, 48 και 52 – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Τεκμήριο αθωότητας – Περιορισμός – Αυτεπαγγέλτως διωκόμενο εκ προθέσεως τελεσθέν ποινικό αδίκημα – Κατηγορούμενοι – Συλλογή φωτογραφικών και δακτυλοσκοπικών δεδομένων προς τον σκοπό της καταγραφής τους και λήψη βιολογικού δείγματος για τη δημιουργία προφίλ DNA – Διαδικασία καταναγκαστικής συλλογής – Συστηματικός χαρακτήρας της συλλογής]

(2023/C 94/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

V.S.

Παρισταμένων των: Ministerstvo na vntreshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Διατακτικό

1) Το άρθρο 10, στοιχείο α', της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

έχει την έννοια ότι η επεξεργασία βιομετρικών και γενετικών δεδομένων από τις αστυνομικές αρχές κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους έρευνας προς τους σκοπούς της καταπολέμησης της εγκληματικότητας και της τήρησης της δημόσιας τάξης επιτρέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 10, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής εφόσον το δίκαιο του κράτους μέλους προβλέπει καθορισμένη κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή νομική βάση για τη διενέργεια τέτοιας επεξεργασίας. Περαιτέρω, το γεγονός ότι η εθνική νομοθετική πράξη που περιέχει τέτοια νομική βάση παραπέμπει στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) και όχι στην οδηγία 2016/680 δεν είναι αρκεί αφ' εαυτού για να τεθεί υπό αμφισβήτηση το κατά πόσον επιτρέπεται η επεξεργασία αυτή, εφόσον από την ερμηνεία του συνόλου των εφαρμοστέων διατάξεων του εθνικού δικαίου προκύπτει, κατά τρόπο αρκούντως σαφή, ακριβή και μη διφορούμενο, ότι η επίμαχη επεξεργασία βιομετρικών και γενετικών δεδομένων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και όχι του κανονισμού.

- 2) Το άρθρο 6, στοιχείο α', της οδηγίας 2016/680 καθώς και τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι, σε περίπτωση που πρόσωπο το οποίο κατηγορείται για την εκ προθέσεως τέλεση αυτεπαγγέλτως διωκόμενου αδικήματος αρνείται να συνεργαστεί αυτοβούλως στη συλλογή των βιομετρικών και γενετικών δεδομένων που το αφορούν προς τον σκοπό της καταγραφής τους, το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο υποχρεούται να διατάξει την καταναγκαστική συλλογή των δεδομένων αυτών, χωρίς να έχει την εξουσία να εκτιμήσει αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι για να θεωρηθεί ότι το υποκείμενο των δεδομένων τέλεσε το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται, υπό τον όρο ότι το εθνικό δίκαιο διασφαλίζει μεταγενεστέρως τον αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων επί των οποίων στηρίζεται η απαγγελία κατηγορίας βάσει της οποίας χορηγήθηκε η άδεια για τη διενέργεια της συλλογής των δεδομένων.

- 3) Το άρθρο 10 της οδηγίας 2016/680, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ', καθώς και με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει τη συστηματική συλλογή βιομετρικών και γενετικών δεδομένων από κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για την εκ προθέσεως τέλεση αυτεπαγγέλτως διωκόμενου αδικήματος προς τον σκοπό της καταγραφής τους, χωρίς να προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή οφείλει να διαπιστώσει και να καταδείξει, αφενός, κατά πόσον η συλλογή αυτή είναι απολύτως αναγκαία για την εκπλήρωση των συγκεκριμένων σκοπών που επιδιώκονται και, αφετέρου, ότι δεν είναι δυνατή η επίτευξη των σκοπών αυτών με μέτρα που συνιστούν λιγότερο σοβαρή επέμβαση στα δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 31ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Anthony Braesch κ.λπ.

(Υπόθεση C-284/21 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ – Ενίσχυση αναδιάρθρωσης – Τραπεζικός τομέας – Προκαταρκτικό στάδιο εξέτασης – Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά – Σχέδιο αναδιάρθρωσης – Δεσμεύσεις εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους – Μέτρα καταμερισμού των επιβαρύνσεων – Μετατροπή τίτλων μειωμένης εξασφάλισης σε ίδια κεφάλαια – Κάτοχοι ομολόγων – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Ενεργητική νομιμοποίηση – Φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά – Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των ενδιαφερόμενων μερών – Παράλειψη κίνησης της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Έννοια των «ενδιαφερομένων» – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 1, στοιχείο η' – Έννοια του «ενδιαφερόμενου μέρους» – Εθνικά μέτρα που λαμβάνονται υπόψη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή – Απαράδεκτο της προσφυγής]

(2023/C 94/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Blanck και A. Μπουχάγιαρ)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP, Bybrook Capital Badminton Fund LP (εκπρόσωποι: A. Champsaur, avocate, και G. Faella, L. Prosperetti και M. Siragusa, avvocati)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Φεβρουαρίου 2021, Braesch κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-161/18, EU:T:2021:102).
- 2) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή που άσκησαν πρωτοδίκως οι Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP και Bybrook Capital Badminton Fund LP, με αίτημα την ακύρωση της απόφασης C(2017) 4690 final της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.47677 (2017/N) — Ιταλία, νέα ενίσχυση και τροποποιημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης της Banca Monte dei Paschi di Siena.

- 3) Οι Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP και Bybrook Capital Badminton Fund LP φέρουν, εκτός από τα δικαστικά τους έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή τόσο κατά τη διαδικασία σε πρώτο βαθμό όσο και κατά την ανααιρετική διαδικασία.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC NV Construct SRL κατά Județul Timiș

(Υπόθεση C-403/21 (¹), NV Construct)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο κράτους μέλους» – Κριτήρια – Ανεξαρτησία και δεσμευτικός χαρακτήρας της δικαιοδοσίας του συγκεκριμένου εθνικού οργάνου – Μονιμότητα των μελών του οργάνου αυτού – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων – Άρθρο 58 – Κριτήρια επιλογής – Δυνατότητα συμπερίληψης στα κριτήρια αυτά υποχρεώσεων που απορρέουν από ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν για τις σχετικές με τη σύμβαση δραστηριότητες και δεν προβλέπονται ως κριτήρια επιλογής στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης – Άρθρο 63, παράγραφος 1 – Προσφέρων στηριζόμενος στις δυνατότητες άλλου φορέα για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της αναθέτουσας αρχής – Δεν επιτρέπεται να επιβληθεί η χρήση υπεργολαβίας)

(2023/C 94/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC NV Construct SRL

κατά

Județul Timiș

Παρισταμένης της: SC Proiect — Construct Regiunea Transilvania SRL

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 58 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, σε συνδυασμό με τις αρχές της αναλογικότητας και της διαφάνειας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να επιβάλει ως κριτήρια επιλογής υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν σε δραστηριότητες που ενδέχεται να πραγματοποιηθούν στο πλαίσιο της εκτέλεσης δημόσιας σύμβασης και οι οποίες δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικές.

- 2) Οι αρχές της αναλογικότητας και της διαφάνειας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/24

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται στην αυτοδίκαιη συμπλήρωση των εγγράφων της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης με κριτήρια προεπιλογής τα οποία απορρέουν από ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν για τις σχετικές με την προς ανάθεση σύμβαση δραστηριότητες και δεν προβλέπονται στα έγγραφα αυτά και τα οποία η αναθέτουσα αρχή δεν είχε τη βούληση να επιβάλει στους συγκεκριμένους οικονομικούς φορείς.

- 3) Το άρθρο 63, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στον αποκλεισμό προσφέροντος από διαδικασία σύναψης σύμβασης για τον λόγο ότι δεν έχει ορίσει τον υπεργολάβο στον οποίο προτίθεται να αναθέσει την εκτέλεση υποχρεώσεων που απορρέουν από ειδικές ρυθμίσεις που ισχύουν για τις σχετικές με την επίμαχη σύμβαση δραστηριότητες και δεν προβλέπονται στα έγγραφα της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης, όταν ο εν λόγω προσφέρων διευκρίνισε στην προσφορά του ότι θα εκπληρώσει τις εν λόγω υποχρεώσεις στηριζόμενος στις δυνατότητες άλλου φορέα, χωρίς ωστόσο να συνδέεται με τον φορέα αυτόν με σύμβαση υπεργολαβίας.

(¹) EE C 401 της 4.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF) κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-469/21 (¹), CGCOF)

[Προδικαστική παραπομπή – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Σύστημα αποθετηρίων στο οποίο περιέχονται οι πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Δημιουργία διεπαφής ενσωματωμένης στο εθνικό αποθετήριο την οποία διαχειρίζονται οι δημόσιες αρχές – Υποχρέωση χρήσεως συγκεκριμένης εφαρμογής για ορισμένα φάρμακα]

(2023/C 94/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Consejo General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España (CGCOF)

κατά

Administración General del Estado

Διατακτικό

- 1) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2015, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με τα χαρακτηριστικά ασφαλείας που εμφανίζονται στη συσκευασία των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση, και ειδικότερα τα άρθρα του 25, 31, 32, 35, 36 και 44,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει να δημιουργηθεί, ως εργαλείο προσβάσεως στο εθνικό αποθετήριο, διεπαφή ανήκουσα στις δημόσιες αρχές οι οποίες έχουν και τη διαχείρισή της.

- 2) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός 2016/161, και ειδικότερα τα άρθρα του 25, 31, 32, 35, 36 και 44,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, αφενός, επιβάλλει στα φαρμακεία να χρησιμοποιούν διεπαφή ανήκουσα στις δημόσιες αρχές οι οποίες έχουν και τη διαχείρισή της κάθε φορά που χορηγούν φάρμακα χρηματοδοτούμενα από το εθνικό σύστημα υγείας και, αφετέρου, υποχρεώνει την οντότητα η οποία διαχειρίζεται το εθνικό αποθετήριο να ενσωματώσει σε αυτό τη συγκεκριμένη διεπαφή.

(¹) EE C 24 της 17.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Fernando Carbajo Ferrero

(Υπόθεση C-613/21 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Διαδικασία διορισμού σε θέση διευθυντή – Ανακοίνωση κενής θέσης και ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης – Απόρριψη υποψηφιότητας και διορισμός άλλου υποψηφίου – Πλημμελής διαδικασία πρόσληψης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Διαφάνεια – Ίση μεταχείριση)

(2023/C 94/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: C. González Argüelles, R. Schiano και I. Terwinghe)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Fernando Carbajo Ferrero (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Fernando Carbajo Ferrero.

⁽¹⁾ ΕΕ C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 26ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «HSC Baltic» UAB, «Mītņija» UAB, «Montuotojas» UAB κατά Vilniaus miesto savivaldybės administracija

(Υπόθεση C-682/21 ⁽¹⁾, HSC Baltic κ.λπ.)

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο ζ' – Προαιρετικός λόγος αποκλεισμού συνδεδεμένος με πλημμέλειες στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης – Σύμβαση που ανατέθηκε σε κοινοπραξία οικονομικών φορέων – Καταγγελία της σύμβασης – Αυτόματη καταχώριση του συνόλου των μελών της κοινοπραξίας σε κατάλογο αναξιόπιστων προμηθευτών – Αρχή της αναλογικότητας – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας)

(2023/C 94/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«HSC Baltic» UAB, «Mītņija» UAB, «Montuotojas» UAB

κατά

Vilniaus miesto savivaldybės administracija

Παρισταμένων των: «Active Construction Management» UAB, υπό πτώχευση, «Vilniaus vystymo kompanija» UAB

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, και το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση ή πρακτική κατά την οποία, όταν η αναθέτουσα αρχή καταγγέλλει δημόσια σύμβαση ανατεθείσα σε κοινοπραξία οικονομικών φορέων λόγω σοβαρών ή επαναλαμβανόμενων πλημμελειών που προκάλεσαν τη μη εκπλήρωση ουσιώδους υποχρέωσης στο πλαίσιο της σύμβασης, κάθε μέλος της κοινοπραξίας καταχωρίζεται αυτομάτως σε κατάλογο αναξιόπιστων προμηθευτών και συνακόλουθα, προσωρινώς, κωλύεται κατ' αρχήν να συμμετάσχει σε νέες διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων.

2) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, και το άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2014/24

έχουν την έννοια ότι:

οικονομικός φορέας μετέχων σε κοινοπραξία στην οποία έχει ανατεθεί δημόσια σύμβαση δύναται, σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης λόγω μη τήρησης ουσιώδους υποχρέωσης, να επικαλεστεί, προκειμένου να αποδείξει ότι η καταχώρισή του σε κατάλογο αναξιόπιστων προμηθευτών είναι αδικαιολόγητη, οποιοδήποτε στοιχείο, περιλαμβανομένων των στοιχείων που αφορούν τρίτους, όπως τον επικεφαλής της κοινοπραξίας, βάσει του οποίου μπορεί να αποδειχθεί ότι δεν προκάλεσε τις πλημμέλειες που οδήγησαν στην καταγγελία της σύμβασης και ότι δεν μπορούσε ευλόγως να απαιτηθεί από αυτόν να πράξει κάτι περισσότερο από ό,τι έπραξε για να άρει τις ως άνω πλημμέλειες.

3) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014,

έχει την έννοια ότι:

κράτος μέλος το οποίο προβλέπει, στο πλαίσιο του καθορισμού των όρων εφαρμογής του προβλεπόμενου στο άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2014/24 προαιρετικού λόγου αποκλεισμού, ότι τα μέλη κοινοπραξίας οικονομικών φορέων στην οποία έχει ανατεθεί δημόσια σύμβαση καταχωρίζονται, σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης λόγω μη τήρησης ουσιώδους υποχρέωσης, σε κατάλογο αναξιόπιστων προμηθευτών και συνακόλουθα, προσωρινώς, αποκλείονται κατ' αρχήν από τη συμμετοχή σε νέες διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων πρέπει να διασφαλίζει το δικαίωμα των φορέων αυτών να ασκούν αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα κατά της καταχώρισής τους στον ως άνω κατάλογο.

(¹) EE C 84 της 21.2.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Słupsku (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — KL κ.λπ. κατά Skarb Państwa — Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku κ.λπ.

(Υπόθεση C-410/22) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαιτήση μνείας των λόγων για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση από το Δικαστήριο – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)

(2023/C 94/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Słupsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

KL κ.λπ.

κατά

Skarb Państwa — Sąd Okręgowy w Koszalinie, Sąd Rejonowy w Szczecinku κ.λπ.

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy Wydział Cywilny w Słupsku (πρωτοδικείο περιφέρειας Słupsk, Πολωνία), με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 20 Ιουνίου 2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Ιανουαρίου 2023 [αίτηση του Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — D.-F. sp. z o.o. κατά D. L.

(Υπόθεση C-476/22) ⁽¹⁾

(Αίτηση προδικαστικής απόφασης – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαίτηση μνείας των λόγων για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση του Δικαστηρίου – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)

(2023/C 94/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

D.-F. sp. z o.o.

κατά

D. L.

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υποβλήθηκε από το Sąd Rejonowy Wydział Cywilny w Bydgoszczy (επαρχιακό δικαστήριο του Bydgoszcz, τμήμα αστικών υποθέσεων, Πολωνία), με απόφαση της 6ης Ιουνίου 2022, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 15 Ιουλίου 2022.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Σεπτεμβρίου 2022 η bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-83/20, Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-580/22 P)

(2023/C 94/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH (εκπρόσωπος: T. Wendt, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική δίκη: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Bayerischer Rundfunk, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk Köln, Radio Bremen

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εγκρίνει την εξέταση της αιτήσεως αναίρεσεως·
- να αναρέσει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 16 Ιουνίου 2022 στην υπόθεση T-83/20 και, καθότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, να κηρύξει, κατ' αποδοχή της προσφυγής, την έκπτωση από το δικαίωμα επί του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 10 237 543, από τις 15 Νοεμβρίου 2017, και όσον αφορά τις υπηρεσίες «προετοιμασία προγραμμάτων ειδησεογραφίας και δελτίων ειδήσεων»·
- να καταδικάσει τους δικαιούχους του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών και στα δικαστικά έξοδα·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για περαιτέρω εκδίκαση.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως:

Πρώτον, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη κρίθηκε εσφαλμένα ότι θίγεται προδήλως η ανεξαρτησία του εκπροσωπούντος τον διάδικο δικηγόρου, η οποία πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του άρθρου 19, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην περίπτωση που ο δικηγόρος που εκπροσωπεί νομικό πρόσωπο εργάζεται στο δικηγορικό γραφείο του διαχειριστή του συγκεκριμένου νομικού προσώπου.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη κρίθηκε εσφαλμένα ότι η ανεξαρτησία του εκπροσωπούντος τον διάδικο δικηγόρου, η οποία πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του άρθρου 19, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θίγεται προδήλως και στην περίπτωση που ο δικηγόρος που εκπροσωπεί το νομικό πρόσωπο-εντολέα εργάζεται μεν στο δικηγορικό γραφείο του διαχειριστή του συγκεκριμένου νομικού προσώπου, αλλά αντικείμενο της διαφοράς είναι ένα δικαίωμα που ασκείται στο πλαίσιο λαϊκής αγωγής και του οποίου η πραγμάτωση υπηρετεί το γενικό συμφέρον.

Στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη δεν ελήφθη υπόψη ότι η άσκηση λαϊκής αγωγής αποτελεί στοιχείο το οποίο κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου –αυτό και μόνο ή από κοινού με άλλα στοιχεία– είναι κατάλληλο για την οριοθέτηση των περιπτώσεων και για την επίλυση του ζητήματος αν θίγεται προδήλως η ανεξαρτησία του εκπροσώπου.

Δεύτερον, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη παραβιάζεται η υποχρέωση από το άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σύμφωνα με την οποία ο διάδικος ο οποίος, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ή του Δικαστηρίου, δεν εκπροσωπείται νομίμως από δικηγόρο κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να ενημερώνεται για το ζήτημα πριν από την απόρριψη της προσφυγής ή της αιτήσεως αναιρέσεως και να έχει τη δυνατότητα να τακτοποιήσει την εκπροσώπησή του.

Έγκριση της εξέτασεως της αιτήσεως αναιρέσεως

Με διάταξη του Δικαστηρίου (τμήμα εγκρίσεως της εξέτασεως των αναιρέσεων) της 30ής Ιανουαρίου 2023 εγκρίθηκε η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως στο σύνολό της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Curtea de Apel Cluj* (Ρουμανία) στις 8 Νοεμβρίου 2022 — C SPRL κατά AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Υπόθεση C-696/22)

(2023/C 94/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: C SPRL

Καθών: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στα άρθρα 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (!), διοικητική πρακτική φορολογικού οργάνου –όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, με την οποία επιβλήθηκαν συμπληρωματικές υποχρεώσεις πληρωμής στον υποκείμενο στον φόρο, επαγγελματική εταιρία περιορισμένης ευθύνης (SPRL) μέσω της οποίας οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ασκούν το επάγγελμά τους– που συνίσταται στον προσδιορισμό της γενεσιουργού αιτίας και του απαιτητού του φόρου κατά τον χρόνο παροχής των υπηρεσιών στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας, όταν η αμοιβή του διαχειριστή των διαδικασιών αφερεγγυότητας είχε καθοριστεί από το πτωχευτικό δικαστήριο ή τη συνέλευση των πιστωτών, με επακόλουθη υποχρέωση του υποκειμένου στον φόρο να εκδώσει τα τιμολόγια έως τη δέκατη πέμπτη ημέρα του μήνα που έπεται εκείνου κατά τον οποίο επήλθε η γενεσιουργός αιτία του φόρου;

- 2) Αντιβαίνει στα άρθρα 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, διοικητική πρακτική φορολογικού οργάνου, όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία συνίσταται στην επιβολή συμπληρωματικών υποχρεώσεων πληρωμής στον υποκείμενο στον φόρο –επαγγελματική εταιρία περιορισμένης ευθύνης (SPRL) μέσω της οποίας οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ασκούν το επάγγελμά τους– καθότι ο υποκείμενος στον φόρο εξέδωσε τιμολόγια και εισέπραξε τον ΦΠΑ μόνον κατά την ημερομηνία εισπραξης των πληρωμών για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας, μολονότι η συνέλευση των πιστωτών αποφάσισε ότι η πληρωμή της αμοιβής του διαχειριστή των διαδικασιών αφερεγγυότητας εξαρτάται από την ύπαρξη ρευστότητας στους λογαριασμούς των οφειλετών;
- 3) Σε περίπτωση συμφωνίας συνεργασίας για την από κοινού προώθηση σήματος (co-branding) μεταξύ δικηγορικού γραφείου και του υποκειμένου στον φόρο και προκειμένου να αναγνωριστεί το δικαίωμα έκπτωσης, αρκεί, προς απόδειξη της ύπαρξης ευθείας και άμεσης σχέσης μεταξύ των αποκτήσεων του υποκειμένου στον φόρο εισροών και των πράξεων εκροών, ο υποκείμενος στον φόρο να καταδείξει αύξηση του κύκλου εργασιών/της αξίας των φορολογητέων πράξεων, μετά τη συμφωνία, χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω δικαιολογητικά έγγραφα; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποια είναι τα κριτήρια τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εξακρίβωση της πραγματικής έκτασης του δικαιώματος έκπτωσης;
- 4) Έχει η γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης περί σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας την έννοια ότι, όταν, κατά τη διάρκεια εθνικής διοικητικής διαδικασίας για τη λήψη απόφασης επί διοικητικής ενστάσεως κατά πράξης βεβαίωσης φόρου περί καταβολής συμπληρωματικού ΦΠΑ, λαμβάνονται υπόψη νέα πραγματικά και νομικά στοιχεία σε σχέση με εκείνα που περιέχονται στην έκθεση φορολογικού ελέγχου στην οποία βασίστηκε η απόφαση έκδοσης της προμνησθείσας πράξης βεβαίωσης φόρου, και λήφθηκαν υπέρ του υποκειμένου στον φόρο δικαστικά μέτρα προσωρινής προστασίας, εν αναμονή της απόφασης του δικαστηρίου της ουσίας, μέσω της αναστολής της εκτέλεσης του τίτλου της απαίτησης, το δικαστήριο της ουσίας μπορεί να θεωρήσει ότι δεν συντρέχει παραβίαση της προμνησθείσας αρχής χωρίς να εξακριβώσει αν η διαδικασία μπορούσε να έχει διαφορετική έκβαση ελλείψει της συγκεκριμένης παρατυπίας;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) στις
15 Νοεμβρίου 2022 — SC AA SRL κατά MFE**

(Υπόθεση C-701/22)

(2023/C 94/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SC AA SRL

Εναγόμενο: MFE

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, σε συνδυασμό με την αρχή της ισοδυναμίας, την έννοια ότι απαγορεύει σε νομικό πρόσωπο το οποίο ασκεί επιχείρηση κερδοσκοπικού χαρακτήρα και είναι δικαιούχος μη επιστρεπτέα χρηματοδότησης από το ΕΤΠΑ, να λάβει από τη δημόσια αρχή κράτους μέλους τόκους υπερημερίας για την καθυστερημένη πληρωμή των επιλέξιμων δαπανών για χρονικό διάστημα κατά το οποίο ίσχυε διοικητική πράξη η οποία απέκλειε την επιστροφή τους και η οποία στη συνέχεια ακυρώθηκε με δικαστική απόφαση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, ασκεί η υπαιτιότητα του δικαιούχου της χρηματοδότησης, η οποία διαπιστώθηκε με την εν λόγω απόφαση, επιρροή στον υπολογισμό του ποσού των τόκων υπερημερίας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η ίδια αυτή δημόσια αρχή η οποία είναι αρμόδια για τη διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων έκρινε, εντέλει, μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης, ότι όλες οι δαπάνες είναι επιλέξιμες;

- 3) Πρέπει να γίνει δεκτό, στο πλαίσιο της ερμηνείας της αρχής της ισοδυναμίας αναφορικά με τον χρόνο επιδίκασης των τόκων υπερημερίας στον δικαιούχο της μη επιστρεπτέας χρηματοδότησης από το ΕΤΠΑ, ότι είναι κρίσιμος ο κανόνας εθνικού δικαίου ο οποίος προβλέπει ότι σε περίπτωση που διαπιστωθούν παρατυπίες, η μοναδική συνέπεια είναι η μη χορήγηση του σχετικού οικονομικού πλεονεκτήματος ή, κατά περίπτωση, η ανάκλησή του (επιστροφή των μη οφειλόμενων ποσών), στο ύψος στο οποίο χορηγήθηκαν, χωρίς είσπραξη τόκων, και το δικαιούχος των εν λόγω ποσών επωφελήθηκε από τη χρήση τους μέχρι τον χρόνο της επιστροφής, και μόνο σε περίπτωση που η εν λόγω επιστροφή δεν πραγματοποιηθεί εντός της προβλεπόμενης νόμιμης προθεσμίας, ήτοι εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση του τίτλου που ενσωματώνει την απαίτηση, οι διατάξεις του άρθρου 42, παράγραφοι 1 και 2, του *Ordonanz de urgență a Guvernului nr. 66/2011* (έκτακτου κυβερνητικού διατάγματος 66/2011) επιτρέπουν την είσπραξη τόκων μετά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας;
- 4) Αποκλείουν οι διατάξεις του άρθρου 288, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υπόθεσης, την επέκταση της εφαρμογής της οδηγίας 2011/7/ΕΕ⁽¹⁾ μέσω εθνικού κανόνα και στην περίπτωση σύμβασης με αντικείμενο τη χορήγηση μη επιστρεπτέας χρηματοδότησης από το ΕΤΠΑ, η οποία έχει συναφθεί μεταξύ της δημόσιας αρχής που είναι αρμόδια για τη διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων και ενός νομικού προσώπου το οποίο ασκεί επιχείρηση κερδοσκοπικού χαρακτήρα;

(¹) Οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgerichts München (Γερμανία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Citadines Betriebs GmbH κατά MPLC Deutschland GmbH

(Υπόθεση C-723/22)

(2023/C 94/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Citadines Betriebs GmbH

Εφεσίβλητη: MPLC Deutschland GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτό εθνική ρύθμιση ή πρακτική βάσει της οποίας ως παρουσίαση στο κοινό θεωρείται η παροχή των υλικών μέσων για τη διευκόλυνση ή την πραγματοποίηση της παρουσίασης, όπως συσκευών τηλεοράσεως τοποθετημένων στα δωμάτια των πελατών ή στον χώρο του γυμναστηρίου ξενοδοχείου, στην περίπτωση που, επιπλέον, το ραδιοτηλεοπτικό σήμα προωθείται μεν στον εξοπλισμό μέσω καλωδιωμένου δικτύου διανομής του ξενοδοχείου, πλην όμως η καλωδιακή αναμετάδοση πραγματοποιείται νομίμως δυνάμει άδειας εκμεταλλεύσεως που έχει αποκτήσει το ξενοδοχείο;

(¹) ΕΕ 2001, L 167, σ. 10.

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Νοεμβρίου 2022 οι ΑΟ Nevinnomysskiy Azot, ΑΟ Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK «Azot» κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-865/19, Nevinnomysskiy Azot και NAK «Azot» κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-725/22 P)

(2023/C 94/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: ΑΟ Nevinnomysskiy Azot, ΑΟ Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK «Azot» (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren, advocate, A. de Moncuit και T. Martin-Brieu, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Fertilizers Europe

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1688 της Επιτροπής, της 8ης Οκτωβρίου 2019, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές μειγμάτων ουρίας και νιτρικού αμμωνίου καταγωγής Ρωσίας, Τρινιδάδ και Τομπάγκο και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής⁽¹⁾ κατά το μέρος που προσβάλλεται με το πρώτο, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως, καθώς και με το πρώτο και το τέταρτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προέβλεπαν πρωτοδίκως οι νυν αναιρεσείουσες στο πλαίσιο της προσφυγής τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς επανεκδίκαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽²⁾ (στο εξής: βασικός κανονισμός).

Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, κακώς έκρινε απαράδεκτο το επιχείρημα περί παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 2, παράγραφοι 3 έως 5, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, υπερέβη τα όρια της εξ μέρους του εξουσίας δικαστικού ελέγχου, δεν εξέτασε την αιτίαση των αναιρεσείουσών και υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 10, και/ή του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο ια', του βασικού κανονισμού.

Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφοι 1, 3, 6 και 9, και του άρθρου 7, παράγραφος 2α, του βασικού κανονισμού.

Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε ή παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία καθόσον έκρινε ότι η καταγγελία καταδεικνύει την ύπαρξη διπλής τιμολόγησης στη Ρωσία

Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τη σαφή έννοια των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων και, αφενός, παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησεως που υπέχει καθόσον έκρινε ότι με τις επιδοτούμενες αγορές φυσικού αερίου στο Τρινιδάδ και Τομπάγκο δεν στοιχειοθετείται καθεστώς διπλής τιμολόγησης κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2α, του βασικού κανονισμού, και, αφετέρου, υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία του προμνημονευθέντος άρθρου.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019 L 258, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ 2016 L 176, σ. 21.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Associazione Nazionale Italiana Bingo — Anib, Play Game Srl κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-728/22)

(2023/C 94/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Associazione Nazionale Italiana Bingo — Anib, Play Game Srl

Εφεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν η οδηγία 2014/23/ΕΕ σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης ⁽¹⁾, καθώς και οι γενικές αρχές που συνάγονται από τη Συνθήκη, ιδίως τα άρθρα 15, 16, 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα άρθρα 8, 49, 56, 12, 145 και 151 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι εφαρμόζονται σε συμβάσεις παραχώρησης της εκμετάλλευσης των παιγνίων μπίνγκο, οι οποίες ανατέθηκαν με διαγωνισμό το έτος 2000, έληξαν και στη συνέχεια παρατάθηκαν επανειλημμένως με νομοθετικές διατάξεις οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας και την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 2014/23/ΕΕ σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων ή σε πρακτικές που βασίζονται στις διατάξεις αυτές, οι οποίες δεν αναγνωρίζουν στη Διοίκηση τη διακριτική ευχέρεια να κινήσει, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, διοικητική διαδικασία για την τροποποίηση των όρων των συμβάσεων παραχώρησης, με ή χωρίς προκήρυξη νέας διαδικασίας ανάθεσης, αναλόγως του εάν η επαναδιαπραγμάτευση της συμβατικής ισορροπίας χαρακτηρίζεται ουσιώδης ή μη τροποποίηση, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επέρχονται περιστάσεις μη δυνάμενες να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 3) Αντιτίθεται η οδηγία 89/665/ΕΚ ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών κανόνων ή σε πρακτικές που βασίζονται στους κανόνες αυτούς, οι οποίες επιτρέπουν στον νομοθέτη ή στη Δημόσια Διοίκηση να εξαρτήσει τη συμμετοχή στη διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων από την υπαγωγή του παραχωρησιούχου στο καθεστώς τεχνικής παράτασης, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία αποκλείεται το ενδεχόμενο επαναδιαπραγμάτευσης των όρων της σύμβασης παραχώρησης προκειμένου να αποκατασταθεί η ισορροπία της, λόγω περιστάσεων μη δυνάμενων να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 4) Εν πάση περιπτώσει, αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων ή σε πρακτικές που βασίζονται στις διατάξεις αυτές, οι οποίες δεν αναγνωρίζουν στη Διοίκηση τη διακριτική ευχέρεια να κινήσει, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, διοικητική διαδικασία για την τροποποίηση των όρων των συμβάσεων παραχώρησης, με ή χωρίς προκήρυξη νέας διαδικασίας ανάθεσης, αναλόγως του εάν η επαναδιαπραγμάτευση της συμβατικής ισορροπίας χαρακτηρίζεται ουσιώδης ή μη τροποποίηση, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επέρχονται περιστάσεις μη δυνάμενες να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 5) Αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών κανόνων ή σε πρακτικές που βασίζονται στους κανόνες αυτούς, οι οποίες επιτρέπουν στον νομοθέτη ή στη Δημόσια Διοίκηση να εξαρτήσει τη συμμετοχή στη διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων από την υπαγωγή του παραχωρησιούχου στο καθεστώς τεχνικής παράτασης, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία αποκλείεται το ενδεχόμενο επαναδιαπραγμάτευσης των όρων της σύμβασης παραχώρησης προκειμένου να αποκατασταθεί η ισορροπία της, λόγω περιστάσεων μη δυνάμενων να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 6) Αντιτίθενται, εν γένει, τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει για τους φορείς εκμετάλλευσης των αιθουσών μπίνγκο την υποχρέωση καταβολής τέλους τεχνικής παράτασης σε μηνιαία βάση, μη προβλεπόμενου στην αρχική σύμβαση παραχώρησης, το οποίο ανέρχεται στο ίδιο ποσό για όλους τους τύπους φορέων εκμετάλλευσης και το οποίο τροποποιείται κατά καιρούς από τον νομοθέτη χωρίς να συνδέεται αποδεδειγμένα με τα χαρακτηριστικά και την εξέλιξη της εκάστοτε σχέσης παραχώρησης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 94, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 24 Νοεμβρίου 2022 — **Associazione Concessionari Bingo — Ascob Srl κ.λπ. κατά Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Υπόθεση C-729/22)

(2023/C 94/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Associazione Concessionari Bingo — Ascob Srl κ.λπ.

Εφεσίβλητοι: Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν η οδηγία 2014/23/ΕΕ σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης ⁽¹⁾, καθώς και οι γενικές αρχές που συνάγονται από τη Συνθήκη, ιδίως τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι εφαρμόζονται σε συμβάσεις παραχώρησης της εκμετάλλευσης των παιγνίων μπίνγκο, οι οποίες ανατέθηκαν με διαγωνισμό το έτος 2000, έληξαν και στη συνέχεια παρατάθηκαν επανειλημμένως με νομοθετικές διατάξεις οι οποίες τέθηκαν σε ισχύ μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας και την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της στο εθνικό δικαιο;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, αντιτίθεται η οδηγία 2014/23/ΕΕ σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων ή σε πρακτικές που βασίζονται στις διατάξεις αυτές, οι οποίες δεν αναγνωρίζουν στη Διοίκηση τη διακριτική ευχέρεια να κινήσει, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, διοικητική διαδικασία για την τροποποίηση των όρων των συμβάσεων παραχώρησης, με ή χωρίς προκήρυξη νέας διαδικασίας ανάθεσης, αναλόγως του εάν η επαναδιαπραγμάτευση της συμβατικής ισορροπίας χαρακτηρίζεται ουσιώδης ή μη τροποποίηση, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επέρχονται περιστάσεις μη δυνάμενες να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 3) Αντιτίθεται η οδηγία 89/665/ΕΚ ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών κανόνων ή σε πρακτικές που βασίζονται στους κανόνες αυτούς, οι οποίες επιτρέπουν στον νομοθέτη ή στη Δημόσια Διοίκηση να εξαρτήσει τη συμμετοχή στη διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων από την υπαγωγή του παραχωρησιούχου στο καθεστώς τεχνικής παράτασης, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία αποκλείεται το ενδεχόμενο επαναδιαπραγμάτευσης των όρων της σύμβασης παραχώρησης προκειμένου να αποκατασταθεί η ισορροπία της, λόγω περιστάσεων μη δυνάμενων να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 4) Εν πάση περιπτώσει, αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων ή σε πρακτικές που βασίζονται στις διατάξεις αυτές, οι οποίες δεν αναγνωρίζουν στη Διοίκηση τη διακριτική ευχέρεια να κινήσει, κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων, διοικητική διαδικασία για την τροποποίηση των όρων των συμβάσεων παραχώρησης, με ή χωρίς προκήρυξη νέας διαδικασίας ανάθεσης, αναλόγως του εάν η επαναδιαπραγμάτευση της συμβατικής ισορροπίας χαρακτηρίζεται ουσιώδης ή μη τροποποίηση, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επέρχονται περιστάσεις μη δυνάμενες να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;
- 5) Αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε ερμηνεία ή εφαρμογή εθνικών κανόνων ή σε πρακτικές που βασίζονται στους κανόνες αυτούς, οι οποίες επιτρέπουν στον νομοθέτη ή στη Δημόσια Διοίκηση να εξαρτήσει τη συμμετοχή στη διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων από την υπαγωγή του παραχωρησιούχου στο καθεστώς τεχνικής παράτασης, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία αποκλείεται το ενδεχόμενο επαναδιαπραγμάτευσης των όρων της σύμβασης παραχώρησης προκειμένου να αποκατασταθεί η ισορροπία της, λόγω περιστάσεων μη δυνάμενων να καταλογισθούν στους συμβαλλόμενους, οι οποίες είναι αιφνίδιες και απρόβλεπτες και οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά τις φυσιολογικές συνθήκες του λειτουργικού κινδύνου, για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν οι περιστάσεις αυτές και για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ενδεχόμενη επαναφορά των αρχικών όρων των συμβάσεων παραχώρησης;

6) Αντιτίθενται, εν γένει, τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αποτελεσματικής έννομης προστασίας, καθώς και η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει για τους φορείς εκμετάλλευσης των αιθουσών μπίγκο την υποχρέωση καταβολής τέλους τεχνικής παράτασης σε μηνιαία βάση, μη προβλεπόμενου στην αρχική σύμβαση παραχώρησης, το οποίο ανέρχεται στο ίδιο ποσό για όλους τους τύπους φορέων εκμετάλλευσης και το οποίο τροποποιείται κατά καιρούς από τον νομοθέτη χωρίς να συνδέεται αποδεδειγμένα με τα χαρακτηριστικά και την εξέλιξη της εκάστοτε σχέσης παραχώρησης;

(¹) ΕΕ 2014, L 94, σ. 1.

(²) Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 24 Νοεμβρίου 2022 — Coral Srl κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-730/22)

(2023/C 94/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Coral Srl

Εφεσίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται η οδηγία 2014/23/ΕΕ (¹), εφόσον κριθεί ότι είναι εφαρμοστέα, και, εν πάση περιπτώσει, οι γενικές αρχές που συνάγονται από τα άρθρα 26, 49, 56 και 63 ΣΛΕΕ, όπως έχουν ερμηνευθεί και εφαρμοστεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως όσον αφορά την απαγόρευση των διακρίσεων, την αρχή της αναλογικότητας, καθώς και την προστασία του ανταγωνισμού και της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, στην εφαρμογή εθνικών κανόνων, κατά τους οποίους ο εθνικός νομοθέτης ή η Δημόσια Διοίκηση μπορούν, κατά τη διάρκεια της λεγόμενης «τεχνικής παράτασης» η οποία έχει ανανεωθεί επανειλημμένως κατά την τελευταία δεκαετία στον τομέα των συμβάσεων παραχώρησης της εκμετάλλευσης παιγνίων, να επηρεάσουν μονομερώς τις εν εξελίξει σχέσεις, θεσπίζοντας την υποχρέωση καταβολής τελών παραχώρησης, τα οποία αρχικά δεν οφείλονταν, και αυξάνοντας στη συνέχεια επανειλημμένως τα τέλη αυτά, τα οποία καθορίζονται πάντοτε σε πάγιο ποσό για το σύνολο των παραχωρησιούχων, ανεξαρτήτως του κύκλου εργασιών, επιβάλλοντας επίσης περαιτέρω περιορισμούς στη δραστηριότητα των παραχωρησιούχων, όπως την απαγόρευση μεταβίβασης των εγκαταστάσεων, και εξαρτώντας τη συμμετοχή στη μελλοντική διαδικασία για την εκ νέου ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης από την υπαγωγή των φορέων εκμετάλλευσης στο καθεστώς της εν λόγω παράτασης;

(¹) Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2014, L 94, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις 25 Νοεμβρίου 2022 — IJ και PO GesbR, IJ κατά Agrarmarkt Austria

(Υπόθεση C-731/22)

(2023/C 94/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: IJ και PO GesbR, IJ

Καθή: Agrarmarkt Austria

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 33, παράγραφος 1, του κανονισμού 1307/2013⁽¹⁾ την έννοια ότι μια έκταση πρέπει να θεωρείται ότι τελεί υπό τη διαχείριση του γεωργού και ότι βρίσκεται στη διάθεσή του, όταν ανήκει μεν στον γεωργό ο οποίος πραγματοποιεί επίσης το αρχικό όργωμα του εδάφους, τη φύτευση και τη συνεχή άρδευση των καλλιεργειών, πλην όμως η έκταση, χωρισμένη σε αγροτεμάχια διαφόρων μεγεθών, παραχωρείται έναντι σταθερού τιμήματος σε διάφορους χρήστες επί σκοπώ διατήρησης και συγκομιδής από την έναρξη της περιόδου τον Απρίλιο/αρχές Μαΐου έως τη λήξη της τον Οκτώβριο, χωρίς ο γεωργός να έχει άμεση συμμετοχή στο αποτέλεσμα της συγκομιδής;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 608).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 29 Νοεμβρίου 2022 — Δημοκρατία της Αυστρίας κατά GM

(Υπόθεση C-734/22)

(2023/C 94/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αντίδικος κατ' αναίρεση: GM

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95⁽¹⁾ άμεση εφαρμογή επί αξιώσεων με τις οποίες η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί, με μέσα του ιδιωτικού δικαίου, την ανάκτηση ενισχύσεων τις οποίες έχει χορηγήσει συμβατικά στους αιτούντες την ενίσχυση στο πλαίσιο προγράμματος που αποτελεί γεωργοπεριβαλλοντικό μέτρο σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1698/2005⁽²⁾, επειδή ο δικαιούχος της ενίσχυσης παρέβη συμβατικές υποχρεώσεις;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του μνημονευόμενου στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα κανονισμού την έννοια ότι ανακριτική ή διωκτική πράξη η οποία διακόπτει την παραγραφή υφίσταται ακόμη και στην περίπτωση που, μετά την πρώτη εξώδικαστική επιδίωξη ικανοποίησης της αξίωσης ανάκτησης, ο χορηγός της ενίσχυσης ζητεί εκ νέου –ενδεχομένως ακόμη και κατ' επανάληψη– από τον δικαιούχο της ενίσχυσης να πληρώσει, απευθύνοντάς του εξώδικη όχληση, αντί να διεκδικήσει δικαστικώς την ικανοποίηση της αξίωσής του για ανάκτηση;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα με την αρχή της αναλογικότητας, η εφαρμογή τριακονταετούς παραγραφής κατά το εθνικό αστικό δίκαιο επί των μνημονευόμενων στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα αξιώσεων ανάκτησης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2005, L 277, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Νοεμβρίου 2022 η Πορτογαλική Δημοκρατία κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 21 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-95/21, Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-736/22 P)

(2023/C 94/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Barros da Costa, L. Borrego και A. Soares de Freitas, επικουρούμενοι από τους M. Gorjão-Henriques και A. Saavedra, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-95/21, Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, EU:T:2022:567, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της Πορτογαλικής Δημοκρατίας με αίτημα την ακύρωση των άρθρων 1 και 4 έως 6 της απόφασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) υπέρ της ελεύθερης ζώνης της Μαδέρας (EZM) — Καθεστώς III (¹).
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1. Πλάνη περί το δίκαιο ως προς την εφαρμογή του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 (²) [άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο ii), και άρθρα 21 έως 23], καθότι οι ενισχύσεις είναι υφιστάμενες ενισχύσεις και όχι νέες ενισχύσεις
 - Το καθεστώς III της EZM διαμορφώνει ένα καθεστώς υφιστάμενων ενισχύσεων (και όχι νέων ενισχύσεων), το οποίο επετράπη από την Επιτροπή με τις αποφάσεις της του 2007 και του 2013. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απαλλάσσοντας την Επιτροπή από την υποχρέωση να υποβάλει το καθεστώς III της EZM στη διαδικασία εξέτασης των υφιστάμενων ενισχύσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 21 έως 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589.
2. Πλάνη περί το δίκαιο λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της απαιτήσεως η οποία συνδέεται με την προέλευση των κερδών επί των οποίων εφαρμόζεται η μείωση του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, δεδομένου ότι το καθεστώς της EZM εφαρμόστηκε σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής του 2007 και του 2013 και με τα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ
 - Η απαίτηση κατά την οποία τα κέρδη πρέπει να προέρχονται από δραστηριότητες οι οποίες ασκούνται πραγματικά και ουσιαστικά στη Μαδέρα δεν έχει την έννοια ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον το πρόσθετο κόστος των επιχειρήσεων οι οποίες είναι καταχωρισμένες στη EZM το οποίο συνδέεται με τον εξόχως απόκεντρο χαρακτήρα της περιοχής, ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα μπορούν να αφορούν αποκλειστικώς τα κέρδη τα οποία προέρχονται από πράξεις οι οποίες συνδέονται άμεσα με αυτό το πρόσθετο κόστος και ότι εξαιρούνται οι δραστηριότητες οι οποίες πραγματοποιούνται εκτός της Μαδέρα από επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν σχετική άδεια στην EZM και αναπτύσσουν διεθνή δραστηριότητα.
3. Πλάνη περί το δίκαιο λόγω ανυπόστατων, ανεπαρκών ή αντιφατικών αιτιολογιών — Έλλειψη συνοχής μεταξύ των διεθνών νομικών απαιτήσεων του ΟΟΣΑ σε φορολογικά θέματα και της δοθείσας ερμηνείας στην έννοια «δραστηριότητες [που ασκούνται] πραγματικά και ουσιαστικά στην περιοχή»
 - Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη παραλείποντας να εξηγήσει τη συνοχή η οποία υφίσταται μεταξύ των διεθνών νομικών απαιτήσεων του ΟΟΣΑ σε φορολογικά θέματα (και της ίδιας της ΕΕ) και της δοθείσας ερμηνείας στην έννοια «δραστηριότητες [που ασκούνται] πραγματικά και ουσιαστικά στην περιοχή» στο πλαίσιο του καθεστώτος για τις κρατικές ενισχύσεις.
4. Πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της απαιτήσεως «δραστηριότητες [που ασκούνται] πραγματικά και ουσιαστικά στην περιοχή» λόγω μη συνεκτιμήσεως της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το κέντρο των κύριων συμφερόντων, σχετικά με τη δευτερογενή επίδραση (spillover effect) και σχετικά με τις θεμελιώδεις ελευθερίες

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας υπόψη τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το «κέντρο των κύριων συμφερόντων» μιας επιχειρήσεως για την ερμηνεία της εκφράσεως «δραστηριότητες [που ασκούνται] πραγματικά και ουσιαστικά στην περιοχή». Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία των κανόνων δικαίου της Ένωσης, κατά παράβαση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης, ιδίως των αρχών της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων των υπηρεσιών και των κεφαλαίων, υπό την έννοια των άρθρων 45 ΣΛΕΕ επ., και της πρακτικής της Επιτροπής κατά τη λήψη αποφάσεων περί κρατικών ενισχύσεων για τις περιοχές με εξόχως απόκεντρο χαρακτήρα.
- 5. Διάφορες πλάνες περί το δίκαιο συνιστάμενες στην έλλειψη αιτιολογίας ή στην παράθεση ανεπαρκούς αιτιολογίας, στην παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων και/ή στην υποκατάσταση της αιτιολογίας της αποφάσεως — Απαίτηση η οποία συνδέεται με τη δημιουργία και τη διατήρηση θέσεων εργασίας**
- Το Γενικό Δικαστήριο εξέλαβε πεπλανημένως ότι η Επιτροπή δεν επέβαλε στις πορτογαλικές αρχές τη χρήση των μεθόδων «ισοδύναμο πλήρους απασχόλησης» (ΙΠΑ) και «μονάδες ετήσιας εργασίας» (ΜΕΕ). Η προσβαλλόμενη απόφαση και η προκαταρκτική απόφαση ενάρξεως της διαδικασίας είναι εκ διαμέτρου αντίθετες προς την ανωτέρω ερμηνεία.
- 6. Επικουρικώς, πλάνη περί το δίκαιο λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της απαιτήσεως η οποία συνδέεται με τη δημιουργία και τη διατήρηση θέσεων εργασίας και/ή την παράθεση αντιφατικής ή ανεπαρκούς αιτιολογίας**
- Για τους σκοπούς της αξιολογήσεως του κριτηρίου του Καθεστώτος ΙΙΙ της ΕΖΜ σχετικά με τη δημιουργία και τη διατήρηση θέσεων εργασίας, η προσβαλλόμενη απόφαση υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω εφαρμογής της μεθοδολογίας περί ορισμού των θέσεων εργασίας σε «ΙΠΑ» και σε «ΜΕΕ», διότι η έννοια της θέσεως εργασίας η οποία εφαρμόζεται στο καθεστώς της ΕΖΜ είναι αυτή η οποία απορρέει από την εθνική εργατική νομοθεσία.
- 7. Πλάνη περί το δίκαιο εκ του λόγου ότι οι εθνικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή «μια μέθοδο δυνάμενη να επαληθεύσει το υποστατό και τη διάρκεια των θέσεων εργασίας» υπό την έννοια του Καθεστώτος ΙΙΙ**
- Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο καθότι το Γενικό Δικαστήριο υπολαμβάνει ότι η Επιτροπή περιορίστηκε στην επισήμανση ότι οι εθνικές αρχές δεν είχαν χρησιμοποιήσει μια μέθοδο δυνάμενη να επαληθεύσει το υποστατό και τη διάρκεια των θέσεων εργασίας των δικαιούχων του Καθεστώτος ΙΙΙ, καθότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα περί δήθεν μη συμμορφώσεως με το κριτήριο της δημιουργίας και διατηρήσεως των θέσεων εργασίας διότι εφήρμοσε άνευ κριτικού πνεύματος τις έννοιες ΙΠΑ και ΜΕΕ.
- 8. Πλάνη περί το δίκαιο λόγω αντιστροφής του βάρους αποδείξεως**
- Το Γενικό Δικαστήριο αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, διότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να αποδείξει ότι οι πορτογαλικές αρχές δεν ήταν σε θέση να αποδείξουν την ύπαρξη και τη διάρκεια των δηλωθεισών θέσεων εργασίας. Εναπέκειτο στην Επιτροπή να προσδιορίσει τις επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν άδεια στην ΕΖΜ και έλαβαν ενισχύσεις οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν κατά τρόπο ο οποίος φέρεται να είναι καταχρηστικός.
- 9. Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θίγει τα δικαιώματα άμυνας της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και προσβάλλει τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης**
- Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θίγει τα δικαιώματα άμυνας της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και προσβάλλει τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι οι αρχές της ασφαλείας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοικήσεως.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime ΙΙΙ.

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησαν στις 9 Δεκεμβρίου 2022 οι ΟΓ, ΟΗ, ΟΙ και ΟJ κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 7 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-101/22, ΟΓ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-754/22 P)

(2023/C 94/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρροσειόντες: ΟΓ, ΟΗ, ΟΙ και ΟJ (εκπρόσωπος: D. Gómez Fernández, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 2022, OG κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-101/22, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:661·
- στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, να την εξετάσει επί της ουσίας, να κάνει δεκτά τα αιτήματα που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει το άρθρο 1 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2021/2288 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την περίοδο αποδοχής των πιστοποιητικών εμβολιασμού που εκδίδονται με τον μορφότυπο του Ψηφιακού Πιστοποιητικού COVID της ΕΕ τα οποία αναφέρουν την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού ⁽¹⁾ καθώς και τα άρθρα 1 έως 3 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2022/503 της Επιτροπής, της 29ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την εξαίρεση των ανηλίκων από την περίοδο αποδοχής των πιστοποιητικών εμβολιασμού που εκδίδονται με τον μορφότυπο του ψηφιακού πιστοποιητικού COVID της ΕΕ ⁽²⁾·
- επικουρικός, στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι η υπόθεση δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση και ότι δεν μπορεί να την εξετάσει επί της ουσίας, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να αποφανθεί επί των αιτημάτων που προβλήθηκαν πρωτοδικώς με τις προσφυγές ακυρώσεως·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως ανατρέσεως οι αναιρεσιόντες προβάλλουν ότι η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2022, T-101/22, εφαρμόζει κατά τρόπο εσφαλμένο τα κριτήρια σχετικά με την ενεργητική νομιμοποίηση που προβλέπονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, προβάλλουν ότι:

- 1) οι επίδικοι κατ' εξουσιοδότηση κανονισμοί αφορούν άμεσα την έννομη σφαίρα των αναιρεσιόντων διότι τα κράτη μέλη δεν αποφάσισαν τη λήξη των πιστοποιητικών εμβολιασμού 270 ημέρες από την ολοκλήρωση της αρχικής σειράς εμβολιασμού. Η απόφαση αυτή είναι απόρροια των κατ' εξουσιοδότηση κανονισμών που ενέκρινε η Επιτροπή, οι οποίοι εξάλλου προκαλούν αυτήν την αυτοδικαίη απώλεια ισχύος·
- 2) οι επίδικοι κατ' εξουσιοδότηση κανονισμοί στερούν αυτοδικαίως από τα πιστοποιητικά εμβολιασμού την ισχύ τους, χωρίς παρέμβαση κράτους μέλους, εκτός αν οι κάτοχοι των πιστοποιητικών αυτών δεχθούν να εμβολιασθούν με αναμνηστική δόση, όπερ συνιστά έμμεσο μέτρο υποχρεωτικού εμβολιασμού που αφορά άμεσα την έννομη σφαίρα των αναιρεσιόντων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2021, L 458, σ. 459

⁽²⁾ ΕΕ 2022, L 102, σ. 8

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresní soud Praha-západ (Τσεχική Δημοκρατία) στις 13 Δεκεμβρίου 2022 — Nárokuj s.r.o. κατά EC Financial Services, a.s.

(Υπόθεση C-755/22)

(2023/C 94/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Okresní soud Praha-západ

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nárokuj s.r.o.

Εναγομένη: EC Financial Services, a.s.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η οδηγία 2008/48/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ως σκοπό την επιβολή κυρώσεων σε πιστωτικό φορέα λόγω της παράλειψης του τελευταίου να διενεργήσει πλήρη εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, ακόμη και στην περίπτωση που ο καταναλωτής έχει εξοφλήσει πλήρως την πίστωση χωρίς να έχει προβάλει ενστάσεις σχετικά με την οικεία σύμβαση κατά τη διάρκεια της αποπληρωμής της εν λόγω πίστωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008 L 133, σ. 66.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Bochum (Γερμανία) στις
15 Δεκεμβρίου 2022 — Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und
Industrie e.V κατά Roller GmbH & Co. KG**

(Υπόθεση C-761/22)

(2023/C 94/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Bochum

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Verband Wirtschaft im Wettbewerb Verein für Lauterkeit in Handel und Industrie e.V.

Εναγομένη: Roller GmbH & Co. KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απορρέει ευθέως από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ, η υποχρέωση των προμηθευτών ή των εμπόρων προϊόντων συνδεδεμένων με την ενεργειακή επισήμανση να αναφέρονται στην τάξη ενεργειακής απόδοσης και στο φάσμα των τάξεων ενεργειακής απόδοσης στις διαφημίσεις τους, χωρίς η ισχύς της εν λόγω διατάξεως να εξαρτάται από τη συγκεκριμενοποίηση της με κατ' εξουσιοδότηση πράξη;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Συνεπάγεται η υποχρέωση των προμηθευτών ή των εμπόρων προϊόντων συνδεδεμένων με την ενεργειακή επισήμανση να αναφέρονται στην τάξη ενεργειακής απόδοσης και στο φάσμα των τάξεων ενεργειακής απόδοσης στις διαφημίσεις τους, η οποία τεκμαίρεται ότι απορρέει ευθέως από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ, ότι οι προμηθευτές ή οι έμποροι, έως την έναρξη ισχύος των νέων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, διαθέτουν ορισμένη ευχέρεια ως προς τον τρόπο της παρουσίασης;

- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο [δεύτερο] ερώτημα, υπό στοιχείο α':

Ποια δυνατότητα ή ποιες δυνατότητες παρουσίασης των απαιτούμενων ενδείξεων σχετικά με την τάξη ενεργειακής απόδοσης και το φάσμα των τάξεων ενεργειακής απόδοσης έχουν στη διάθεσή τους οι προμηθευτές και οι έμποροι σύμφωνα με το δικαίωμα της Ένωσης έως ότου τεθούν σε ισχύ οι νέες κατ' εξουσιοδότηση πράξεις; Αρκεί, ενδεχομένως, η σύνδεση της τάξης ενεργειακής απόδοσης με τη χρωματική διάταξη που επέλεξε η εναγομένη σύμφωνα με το παράρτημα Κ 1 του δικογράφου της αγωγής;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Αναστέλλεται πλήρως, εν προκειμένω, έως την έναρξη ισχύος των νέων κατ' εξουσιοδότηση πράξεων η υποχρέωση των προμηθευτών ή των εμπόρων προϊόντων συνδεδεμένων με την ενεργειακή επισήμανση να αναφέρονται στην τάξη ενεργειακής απόδοσης και στο φάσμα των τάξεων ενεργειακής απόδοσης στις διαφημίσεις τους;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ 2017, L 198, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Satversmes tiesa (Λεττονία) στις 12 Δεκεμβρίου 2022 — 1Dream ΟΥ, DS, DL, VS, JG κατά Latvijas Republikas Saeima

(Υπόθεση C-767/22)

(2023/C 94/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες ενώπιον του Satversmes tiesa: 1Dream ΟΥ, DS, DL, VS, JG

Καθού: Latvijas Republikas Saeima

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2014/42 (¹), ιδίως του άρθρου 4 αυτής, καθώς και της απόφασης-πλαίσιο 2005/212 (²), ιδίως του άρθρου 2 αυτής, εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας εθνικό δικαστήριο αποφαινεται επί της δήμησης των προϊόντων εγκλήματος στο πλαίσιο χωριστής διαδικασίας σχετικά με τα παρανόμως αποκτηθέντα περιουσιακά στοιχεία, η οποία διακρίνεται από την κύρια ποινική διαδικασία, σε χρονικό σημείο προγενέστερο της διακρίβωσης της διαπράξεως ποινικού αδικήματος και της καταδικής προσώπου για το εν λόγω αδίκημα, και η οποία προβλέπει επίσης τη δήμηση βάσει υλικού που αντλείται από τη δικογραφία της ποινικής υποθέσεως;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει η ρύθμιση περί προσβάσεως στο υλικό της δικογραφίας διαδικασίας σχετικά με παρανόμως αποκτηθέντα περιουσιακά στοιχεία να θεωρηθεί σύμφωνη με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη και στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42;
- 3) Έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι δεν επιτρέπει στο Συνταγματικό Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε συνταγματική προσφυγή κατά εθνικής ρυθμίσεως κριθείσας ασύμβατης με το δίκαιο της Ένωσης, να αποφανθεί ότι έχει εφαρμογή η αρχή της ασφάλειας δικαίου και ότι τα έννομα αποτελέσματα της εν λόγω ρυθμίσεως διατηρούνται για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτή βρισκόταν σε ισχύ;

(¹) Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμηση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2014, L 127, σ. 39).

(²) Απόφαση-πλαίσιο 2005/212/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για τη δήμηση των προϊόντων, οργάνων και περιουσιακών στοιχείων του εγκλήματος (ΕΕ 2005, L 68, σ. 49).

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-768/22)

(2023/C 94/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Armati και P. Caro de Sousa)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49, παράγραφος 1, του παραρτήματος VI και το άρθρο 59, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/36/EK και των άρθρων 45 ΣΛΕΕ, 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ, διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 2 του νόμου αριθ. 25/2018, της 14ης Ιουνίου, το οποίο προσθέτει την παράγραφο 7 στο άρθρο 25 του νόμου αριθ. 31/2009, της 3ης Ιουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο αριθ. 40/2015, το οποίο προβλέπει ότι «οι κάτοχοι πτυχίου πολιτικού μηχανικού οι οποίοι μνημονεύονται στο παράρτημα VI της οδηγίας 2005/36/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/55/ΕΕ, της 20ής Νοεμβρίου 2013, οι οποίοι άρχισαν την εκπαίδευσή τους κατά τα ακαδημαϊκά έτη τα οποία ορίζει το εν λόγω παράρτημα και οι οποίοι αποδεικνύουν ότι υπέγραψαν, κατά τα οριζόμενα στο διάταγμα αριθ. 73/73, της 28ης Φεβρουαρίου, μεταξύ της 1ης Νοεμβρίου 2009 και της 1ης Νοεμβρίου 2017, αρχιτεκτονικό σχέδιο το οποίο έχει εγκριθεί από τις δημοτικές αρχές, μπορούν να καταρτίζουν τα σχέδια τα οποία ειδικώς προβλέπονται στο εν λόγω διάταγμα, υπό τις προϋποθέσεις που αυτό καθορίζει και τηρουμένου του ισχύοντος για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα νομικού πλαισίου, εξακολουθώντας, ωστόσο, να υπόκεινται στην τήρηση των υποχρεώσεων οι οποίες ορίζονται στον παρόντα νόμο και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, στην απαίτηση προσκομίσεως στοιχείων τα οποία να αποδεικνύουν την προς τις ανωτέρω υποχρεώσεις συμμόρφωση ενώπιον των αρμόδιων τοπικών διοικητικών οντοτήτων».
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι μηχανικοί των οποίων τα διπλώματα απαριθμούνται στο παράρτημα VI της οδηγίας 2005/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, έχουν κεκτημένα δικαιώματα για την εκτέλεση αρχιτεκτονικών σχεδίων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση («κεκτημένα δικαιώματα»). Οι μηχανικοί μπορούν να έχουν κεκτημένα δικαιώματα μόνον εάν ολοκλήρωσαν την εκπαίδευσή τους το αργότερο κατά ακαδημαϊκό έτος το οποίο ορίζεται στο παράρτημα VI της οδηγίας.

Το 2018, η Πορτογαλική Δημοκρατία ψήφισε νόμο (νόμος αριθ. 25/2018, της 14ης Ιουνίου) ο οποίος περιόρισε σημαντικά τα κεκτημένα δικαιώματα για τους εν λόγω μηχανικούς, την πρόσβαση στο επάγγελμα του αρχιτέκτονα και την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Ειδικότερα, το άρθρο 2 του εν λόγω νόμου ορίζει:

- α. Περιορίζει τα κεκτημένα δικαιώματα των πολιτικών μηχανικών οι οποίοι άρχισαν την εκπαίδευσή τους κατά τα ακαδημαϊκά έτη τα οποία ορίζει η οδηγία, κατά τρόπο ώστε άπαντες οι πολιτικοί μηχανικοί οι οποίοι άρχισαν την εκπαίδευσή τους σε προγενέστερα ακαδημαϊκά έτη να στερούνται της δυνατότητας να ασκήσουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους.
- β. Απαιτεί, με τρόπο που εισάγει διακρίσεις και άνευ οιοδήποτε ερείσματος στην οδηγία, για την εκτέλεση αρχιτεκτονικού σχεδίου να έχει υπογράψει ο πολιτικός μηχανικός, μεταξύ της 1ης Νοεμβρίου 2009 και της 1ης Νοεμβρίου 2017, αρχιτεκτονικό σχέδιο το οποίο να έχει εγκριθεί από τις δημοτικές αρχές. Η εκπλήρωση της απαιτήσεως αυτής είναι ιδιαιτέρως δυσχερής, δεδομένου ότι, από το 2015, οι πορτογαλικές τοπικές αρχές απορρίπτουν συστηματικώς τα αρχιτεκτονικά σχέδια τα οποία υποβάλλονται από μηχανικούς οι οποίοι απολαύουν κεκτημένων δικαιωμάτων δυνάμει της οδηγίας 2005/36/EK.

Στις 24 Ιανουαρίου 2019, η Επιτροπή απέστειλε προειδοποιητική επιστολή στην Πορτογαλική Δημοκρατία. Εν συνεχεία, στις 29 Φεβρουαρίου 2020, διαβίβασε αιτιολογημένη γνώμη στην Πορτογαλική Δημοκρατία, χωρίς να λάβει απάντηση από αυτήν.

(¹) ΕΕ 2005, L 255, σ. 22.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2022 ο Trebor Robert Bilkiewicz κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-273/21, The Bazooka Companies κατά EUIPO

(Υπόθεση C-783/22 P)

(2023/C 94/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Trebor Robert Bilkiewicz (εκπρόσωπος: P. Ratnicki-Kiczka, adwokat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, The Bazooka Companies, Inc.

Με διάταξη της 2ας Φεβρουαρίου 2023, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και καταδίκασε τον ανααιρεσείοντα στα δικαστικά του έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 28 Δεκεμβρίου 2022 — R GmbH κατά Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

(Υπόθεση C-790/22, Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck)

(2023/C 94/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: R GmbH

Ανααιρεσίβλητη διοικητική αρχή: Bürgermeister der Landeshauptstadt Innsbruck

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με την παράγραφο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002⁽¹⁾ την έννοια ότι αντικείται σε ρύθμιση ή ερμηνεία κράτους μέλους δυνάμει της οποίας τρόφιμα πρέπει να θεωρούνται ως ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση εφόσον δεν διασφαλίζεται η δυνατότητα χρησιμοποίησής τους σύμφωνα με τον προορισμό τους, χωρίς απαραίτητως να συντρέχουν οι αναφερόμενοι στο άρθρο 14, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 λόγοι για τους οποίους το τρόφιμο δεν μπορεί να γίνει δεκτό για ανθρώπινη κατανάλωση (μόλυνση προερχόμενη είτε από ξένες ουσίες είτε από άλλον παράγοντα, ή σήψη, αλλοίωση ή αποσύνθεση);

Στην περίπτωση που η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική:

2) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο β', σε συνδυασμό με την παράγραφο 5, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 την έννοια ότι ένα τρόφιμο πρέπει να θεωρείται ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, εφόσον χρησιμοποιούμενο σύμφωνα με τον προορισμό του επιφέρει υπέρμετρη (πενταπλάσια για μέσο ενήλικο σωματικού βάρους 70 κιλών) υπέρβαση τιμής η οποία στο πλαίσιο αξιολόγησης προσθέτου τροφίμων (το οποίο εμπεριέχεται στο τρόφιμο) θεωρείται από την Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων ως τιμή της αποδεκτής ημερήσιας πρόσληψης (Acceptable Daily Intake — στο εξής: ADI);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 2 Ιανουαρίου 2023 — X κατά Agrárminiszter

(Υπόθεση C-6/23, Baramlay)⁽¹⁾

(2023/C 94/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσείων: X

Ανααιρεσίβλητο: Agrárminiszter

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 50, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 1307/2013), την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος μέλος να καθορίσει ως κριτήριο επιλεξιμότητας ότι ο δικαιούχος της ενίσχυσης πρέπει να ασκεί συνεχώς τη γεωργική δραστηριότητα ως κύρια και στο πλαίσιο ατομικής επιχειρήσης από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για πληρωμή του 90 % της ενίσχυσης έως το τέλος της περιόδου εκμετάλλευσης;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, έχει το προαναφερθέν κριτήριο επιλεξιμότητας την έννοια δέσμευσης που αναλαμβάνει ο δικαιούχος;
- 3) Αν στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, έχουν το άρθρο 64, παράγραφος 1, και το άρθρο 77, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου, την έννοια ότι, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με την αναληφθείσα υποχρέωση, είναι δυνατή η επιβολή διοικητικών κυρώσεων το ποσό των οποίων πρέπει να καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, βάσει του άρθρου 64, παράγραφος 4, στοιχείο β', και του άρθρου 77, παράγραφος 4, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή ότι οι προαναφερθείσες διατάξεις έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει την ανάκτηση ολόκληρου του ποσού της ενίσχυσης χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια της μη συμμόρφωσης;
- 4) Έχουν το άρθρο 64, παράγραφος 2, στοιχείο ε' και το άρθρο 77, παράγραφος 2, στοιχείο ε', [του κανονισμού 1306/2013] την έννοια ότι η «μη συμμόρφωση [...] ήσσονος σημασίας» περιλαμβάνει κατάσταση κατά την οποία ο δικαιούχος της ενίσχυσης δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις του για διάστημα 176 ημερών εκ των πέντε ετών για τα οποία ανέλαβε τις αντίστοιχες υποχρεώσεις, κατά τη διάταξη που αφορά τη συνεχή άσκηση της δραστηριότητας ως κύριας, λαμβανομένου υπόψη ότι κατά τη διάρκεια ολόκληρου αυτού του διαστήματος, άσκησε μόνον τη γεωργική δραστηριότητα, από την οποία αποκόμισε εισοδήματα;

⁽¹⁾ Η ονομασία της παρούσας υπόθεσης είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός από τους διαδίκους.

⁽²⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 608.

⁽³⁾ ΕΕ 2013, L 347, σ. 549.

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Ιανουαρίου 2023 η Ferriera Valsabbia SpA και η Valsabbia Investimenti SpA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-655/19, Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-29/23 P)

(2023/C 94/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Ferriera Valsabbia SpA και Valsabbia Investimenti SpA (εκπρόσωποι: D. Fosselard, avocat και avvocato, D. Slater, avocat και solicitor, G. Carnazza, avvocata)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 9ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-655/19, Ferriera Valsabbia και Valsabbia Investimenti κατά Επιτροπής·

— αποφαινόμενο οριστικώς επί της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να ακυρώσει, καθόσον αφορά τις ανααιρεσείουσες, την απόφαση C(2019) 4969 final, της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας άνθρακα και χάλυβα (υπόθεση AT.37956 — Ράβδοι σπλισμού σκυροδέματος)·

— να καταδικάσει, δυνάμει του άρθρου 138 του Κανονισμού Διαδικασίας, την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναρέσεως, οι ανααιρεσείουσες προβάλλουν τρεις λόγους αναρέσεως:

Πρώτος Λόγος: Παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ. Παράβαση του άρθρου 14 και του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, και παράβαση των άρθρων 11, 12 και 14, του κανονισμού 773/2004⁽²⁾. Εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί. Πρόδηλη νομική πλάνη και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δικαιο και αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, παραλείποντας ενίοτε να αποφανθεί επί ορισμένων αιτιάσεων των ανααιρεσείουσών, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή, διοργανώνοντας νέα ακρόαση επί της ουσίας της υποθέσεως, παρουσία των εκπροσώπων των κρατών μελών, το 2018, θεράπευσε τη διαδικαστική πλημμέλεια που το Δικαστήριο είχε επικρίνει με την απόφασή του της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, *Ferriera Valsabbia κ.λπ. κατά Επιτροπής* (C 86/15 P και C 87/15 P).

Δεύτερος Λόγος: Εσφαλμένη ερμηνεία και παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόδηλη πλάνη περί το δικαιο και κατάχρηση εξουσίας. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί και παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η διάρκεια της διαδικασίας, όσον αφορά είτε μόνον το διοικητικό στάδιο είτε το σύνολο της διαδικασίας, ήταν υπερβολική και ότι έθιξε τα δικαιώματα άμυνας και, κρίνοντας κατά τα ανωτέρω, υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ενώ, ως προς ορισμένες πτυχές, αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, καθόσον παρέλειψε να αποφανθεί επί ορισμένων από τις αιτιάσεις που προέβαλαν οι ανααιρεσείουσες κατά της αποφάσεως της Επιτροπής.

Τρίτος Λόγος: Παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία της απόφασης. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε εκ νέου σε πρόδηλη πλάνη περί το δικαιο καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, καθόσον έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2023 η Alfa Acciai SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-656/19, Alfa Acciai κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-30/23 P)

(2023/C 94/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Alfa Acciai SpA (εκπρόσωποι: D. Fosselard, δικηγόρος, D. Slater, solicitor, G. Carnazza και S. D'Ecclesiis, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 9ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-656/19, Alfa Acciai κατά Επιτροπής·

- αποφαινόμενο οριστικώς επί της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να ακυρώσει, καθόσον αφορά την αναιρεσίουσα, την απόφαση C(2019) 4969 final της Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019, σχετικά με παράβαση του άρθρου 65 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (υπόθεση ΑΤ.37956 — Ράβδοι σπλισμού σκυροδέματος
- να καταδικάσει, δυνάμει του άρθρου 138 του Κανονισμού Διαδικασίας, την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσίουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως:

Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ. Παράβαση του άρθρου 14 και του άρθρου 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και παράβαση των άρθρων 11, 12 και 14 του κανονισμού 773/2004 ⁽²⁾. Εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, παραλείποντας ενίοτε να αποφανθεί επί ορισμένων αιτιάσεων της αναιρεσίουσας, καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή, διοργανώνοντας νέα ακρόαση επί της ουσίας της υποθέσεως, παρουσία των εκπροσώπων των κρατών μελών, το 2018, θεράπευσε τη διαδικαστική πλημμέλεια που το Δικαστήριο είχε επικρίνει με την απόφασή του της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, *Ferriera Valsabbia κ.λπ. κατά Επιτροπής* (C 86/15 P και C 87/15 P).

Δεύτερος λόγος: Εσφαλμένη ερμηνεία και παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και κατάχρηση εξουσίας. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί και παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η διάρκεια της διαδικασίας, όσον αφορά είτε μόνον το διοικητικό στάδιο είτε το σύνολο της διαδικασίας, ήταν υπερβολική και ότι έθιξε τα δικαιώματα άμυνας και, κρίνοντας κατά τα ανωτέρω, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ενώ, ως προς ορισμένες πτυχές, αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, καθόσον παρέλειψε να αποφανθεί επί ορισμένων από τις αιτιάσεις που προέβαλε η αναιρεσίουσα κατά της αποφάσεως της Επιτροπής.

Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Εσφαλμένη και αντιφατική αιτιολογία της αποφάσεως. Παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να αποφανθεί και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε εκ νέου σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και αιτιολόγησε εσφαλμένα την απόφασή του, καθόσον έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Ιανουαρίου 2023 η Ferriere Nord SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα τμήμα) στις 9 Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-667/19, Ferriere Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-31/23 P)

(2023/C 94/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ferriere Nord SpA (εκπρόσωποι: W. Viscardini, G. Donà, B. Comparini, avvocati)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναίρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-667/19, καθόσον με την εν λόγω απόφαση απορρίφθηκε το κύριο αίτημα της Ferriere Nord περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019 C(2019) 4969 final·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προαναφερθείσα απόφαση της Επιτροπής·
- επικουρικώς, να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-667/19, καθόσον με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε το επικουρικό αίτημα της Ferriere Nord περί εν μέρει ακυρώσεως της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Ιουλίου 2019 C(2019) 4969 final, και, ως εκ τούτου να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει εν μέρει την προαναφερθείσα απόφαση της Επιτροπής και, ως εκ τούτου, να μειώσει την επιβληθείσα κύρωση·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

(Α) Λόγοι αναίρεσεως με τους οποίους ζητείται η εξ ολοκλήρου αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον με αυτήν απορρίφθηκαν οι λόγοι που προέβαλε η Ferriere Nord με αίτημα την εν μέρει ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2019

I Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της εφαρμοστέας νομοθεσίας (άρθρο 266 ΣΛΕΕ, άρθρα 47 και 48 του Χάρτη, άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, άρθρα 14 και 27 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, άρθρα 11, 12, 13, 14 του κανονισμού 773/2004⁽²⁾) όσον αφορά την ακρόαση της 23ης Απριλίου 2018 και τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής — Προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας — Παράλειψη εξετάσεως των αποδεικτικών στοιχείων και, συνεπώς, ελλιπής σχετική αιτιολογία — Πρόδηλη παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία προκύπτει από τη δικογραφία — Έλλειψη αιτιολογίας — Αυθαίρετες αξιολογήσεις

II Παραβίαση της αρχής της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας (άρθρα 41 και 47 του Χάρτη, άρθρο 6 της ΕΣΔΑ) — Πρόδηλη παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία προκύπτει από τη δικογραφία — Έλλειψη αιτιολογίας

III Ελλιπής ή εσφαλμένη αιτιολογία όσον αφορά τους λόγους επανεκκινήσεως της διαδικασίας και της εκδόσεως αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται κύρωση (άρθρα 7 και 23 του κανονισμού 1/2003) — Υπέρβαση εξουσίας — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας — Παράβαση των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ — Έλλειψη αιτιολογίας — Απαράδεκτη προσθήκη λόγων — Παράλειψη αξιολογήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Αντιστροφή του βάρους αποδείξεως

IV Παραβίαση της αρχής *ne bis in idem* (άρθρο 50 του Χάρτη)

V Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 25 του κανονισμού 1/2003 υπό το πρίσμα του άρθρου 277 ΣΛΕΕ (άρθρα 41 και 47 του Χάρτη, άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, άρθρο 5 ΣΕΕ) — Εξάλειψη της εξουσίας διαπιστώσεως της παραβάσεως και της εξουσίας επιβολής κυρώσεων (άρθρα 7 και 23 του κανονισμού 1/2003)

(Β) Λόγοι αναίρεσεως με τους οποίους ζητείται η εν μέρει αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον με αυτήν απορρίφθηκαν οι λόγοι που προέβαλε η Ferriere Nord με αίτημα την εν μέρει ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2019 και, κατά συνέπεια, τη μείωση του ύψους του προστίμου.

VI Παράνομος χαρακτήρας της προσαυξήσεως του προστίμου λόγω υποτροπής για προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας (άρθρα 41, 47, 48 του Χάρτη, άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, άρθρο 27 του κανονισμού 1/2003, άρθρο 11 του κανονισμού 773/2004) — Παράλειψη εξετάσεως των αποδεικτικών στοιχείων και, συνεπώς, ελλιπής σχετική αιτιολογία — Πρόδηλη παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, η οποία προκύπτει από τη δικογραφία — Έλλειψη αιτιολογίας

VII Παράνομος χαρακτήρας της προσαυξήσεως του προστίμου λόγω υποτροπής για άλλους λόγους — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας — Υπέρμετρα υψηλό ποσό — Έλλειψη αιτιολογίας

VIII Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως κατά τη μείωση προστίμου λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων — Εκ των υστέρων αιτιολόγηση

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 2004, L 123, σ. 18).

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-47/23)

(2023/C 94/33)

Γλώσσα διαδικασίας: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και M. Noll-Ehlers)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (¹) όσον αφορά τους τύπους οικοτόπων 6510 (Θεριζόμενοι λειμώνες χαμηλού υψομέτρου) και 6520 (Ορεινοί θεριζόμενοι λειμώνες) που προστατεύονται από το δίκτυο Natura 2000, καθόσον
- παρέλειψε κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό να λάβει κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή της υποβάθμισης των τύπων οικοτόπων 6510 και 6520 στις ορισθείσες ζώνες και
- παρέλειψε κατά τρόπο γενικό και διαρθρωτικό να διαβιβάσει στην Επιτροπή επικαιροποιημένα στοιχεία για τους τύπους οικοτόπων 6510 και 6520 στις ορισθείσες ζώνες·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή που άσκησε, η Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ότι παρέβη κατά τρόπο συστηματικό την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ να προστατεύει τις ζώνες Natura 2000 από την υποβάθμιση των περιλαμβανόμενων σε αυτές φυσικών οικοτόπων, ιδίως όσον αφορά δύο σημαντικούς τύπους οικοτόπων κοιντικού ενδιαφέροντος, και συγκεκριμένα τους θεριζόμενους λειμώνες χαμηλού υψομέτρου (LRT 6510) και τους ορεινούς θεριζόμενους λειμώνες (LRT 6520).

Η ως άνω συστηματική παράβαση της απαγόρευσης υποβάθμισης προκύπτει, πρώτον, από τα στοιχεία που διαβίβασε η ίδια η Γερμανία, τα οποία καταδεικνύουν ότι, μεταξύ του 2006 και του 2020, σε πλέον του ενός τετάρτου των ζωνών Natura 2000 τις οποίες όρισε η Γερμανία για την προστασία των συγκεκριμένων τύπων οικοτόπων, το ήμισυ περίπου της έκτασης των εν λόγω οικοτόπων έχει εξαφανισθεί.

Δεύτερον, οι γερμανικές αρχές παρέλειψαν κατά τρόπο συστηματικό την τακτική εποπτεία της κατάστασης της διατήρησης των δύο τύπων οικοτόπων εντός των ορισθεισών ζωνών προστασίας.

Τρίτον, οι γερμανικές αρχές παρέλειψαν κατά τρόπο συστηματικό να ρυθμίσουν με νομικώς δεσμευτικά μέτρα προστασίας τους κύριους παράγοντες επιβάρυνσης για τους δύο τύπους οικοτόπων, ήτοι τον πρόωρο θερισμό και την υπερλίπανση.

Επιπροσθέτως, η Γερμανία παρέβη κατά τρόπο συστηματικό την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 92/43 να διαβιβάζει τακτικώς στην Επιτροπή επικαιροποιημένα στοιχεία για τους δύο τύπους οικοτόπων.

(¹) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992, L 206, σ. 7).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — GEA Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-640/16 RENV) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκές αγορές σταθεροποιητών θερμότητας με βάση τον κασσίτερο, το εποξειδωμένο σογιέλαιο και τους εστέρες – Εφαρμογή του ανώτατου ορίου του 10 % του κύκλου εργασιών σε μία από τις οντότητες που απαρτίζουν την επιχείρηση – Ακύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του προστίμου που επιβλήθηκε βάσει της αρχικής απόφασης με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση – Παραδεκτό – Έννομο συμφέρον – Πρόστιμα – Παραγραφή – Έννοια της «επιχείρησης» – Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη για την καταβολή του προστίμου – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα ακροάσεως – Ίση μεταχείριση – Ημερομηνία κατά την οποία το πρόστιμο καθίσταται απαιτητό σε περίπτωση τροποποίησης – Αιτιολογία)

(2023/C 94/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GEA Group AG (Düsseldorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. du Mont και C. Wagner, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, V. Bottka και T. Baumé)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 3920 final της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2016, για την τροποποίηση της αποφάσεως C(2009) 8682 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου [101 ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (ΑΤ.38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η GEA Group AG φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις υποθέσεις T-640/16, T-640/16 RENV και C-823/18 P.

⁽¹⁾ ΕΕ C 392 της 24.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Capitani κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-163/21) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα σχετικά με εν εξελίξει νομοθετική διαδικασία – Ομάδες εργασίας του Συμβουλίου – Έγγραφα τα οποία αφορούν νομοθετική πρόταση με αντικείμενο την τροποποίηση της οδηγίας 2013/34/ΕΕ σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών – Μερική άρνηση πρόσβασης – Προσφυγή ακυρώσεως – Έννομο συμφέρον – Παραδεκτό – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 – Εξαίρεση για λόγους προστασίας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων]

(2023/C 94/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emilio De Capitani (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, avocat και S. Gallagher, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Bauerschmidt και K. Παυλάκη)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσα: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: C. Pochet, L. Van den Broeck και M. Jacobs), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman, M.H.S. Gijzen και J. Langer), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: M. Pere), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: C. Meyer-Seitz και R. Shahsavan Eriksson)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της απόφασης SGS 21/000067 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Ιανουαρίου 2021, με την οποία το τελευταίο αρνήθηκε να του παράσχει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα, υπό τον κωδικό «WK», που αντηλλάγησαν εντός των ομάδων εργασίας του Συμβουλίου στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας 2016/0107 (COD), η οποία είχε ως αντικείμενο την τροποποίηση της οδηγίας 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 182, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση SGS 21/000067 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Ιανουαρίου 2021.
- 2) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε ο Emilio De Capitani.
- 3) Το Βασίλειο του Βελγίου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 206 της 31.5.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2023 — Neratax κατά EUIPO — Intrum Hellas κ.λπ. (ELLO ERMOL, Ello creamy, ELLO, MORFAT Creamy και MORFAT)

(Υπόθεση T-528/21) (¹)

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ELLO και MORFAT και εικονιστικά ELLO ERMOL, Ello creamy και MORFAT Creamy – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 2017/1001]}*

(2023/C 94/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neratax LTD (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: Β. Κατσαβός, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: Ε. Μαρκάκης)

Παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: INTRUM HELLAS A.E. Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, που υπεισήλθε στα δικαιώματα της Τράπεζα Πειραιώς ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Π.-Α. Κοριατοπούλου, δικηγόρος)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Eurobank Ergasias A.E. (Αθήνα), Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ΑΕ (Αθήνα)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση των αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 23ης Ιουνίου 2021, (υποθέσεις R 1295/2020-4, R 1296/2020-4, R 1298/2020-4, R 1299/2020-4 και R 1302/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Neratax LTD φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η INTRUM HELLAS A.E. Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις.

(¹) ΕΕ C 462 της 15.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Società Navigazione Siciliana SCpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-666/21) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις – Θαλάσσιες μεταφορές – Μερική απαλλαγή από τους οφειλόμενους φόρους καταχωρίσεως για τη μεταβίβαση δραστηριοτήτων μεταξύ επιχειρήσεων – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση παράνομη και μη συμβατή με την εσωτερική αγορά και διατάσσουσα την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Δικαιούχος της ενισχύσεως – Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη – Υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας)

(2023/C 94/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Società Navigazione Siciliana SCpA (Trapani, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Nazzini, F. Ruggeri Laderchi, C. Labruna και L. Calini, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braga da Cruz, C. M. Carrega και D. Recchia)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή της, προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την εν μέρει ακύρωση της αποφάσεως C(2021) 4268 final της Επιτροπής, της 17ης Ιουνίου 2021, σχετικά με τα μέτρα SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (πρώην 2011/NN) που εφαρμόστηκαν από την Ιταλία υπέρ της Siremar και της αγοράστριάς της, της Società Navigazione Siciliana, κατά το μέρος που έκρινε ασυμβίβαστες ορισμένες φορολογικές απαλλαγές τις οποίες προέβλεπε ο νόμος αριθ. 163, της 1ης Οκτωβρίου 2010, για τη μετατροπή του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 125 της 5ης Αυγούστου 2010, και διέταξε την ανάκτησή της και, αφετέρου, επί τη βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, την επανόρθωση της ζημίας την οποία φέρεται να έχει υποστεί λόγω της υπερβολικής και αδικαιολόγητης διάρκειας της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Società Navigazione Siciliana SCpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 2 της 3.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa κατά EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ)

(Υπόθεση T-703/21) ⁽¹⁾

{*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης FALUBAZ – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}*

(2023/C 94/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Grucelski, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Falubaz Polska S. A. spółka komandytowo-akcyjna (Zielona Góra) (εκπρόσωπος: J. Kurzawski, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 24ης Αυγούστου 2021 (υπόθεση R 1681/2020-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 11 της 10.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — NS κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-805/21) ⁽¹⁾

{*Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Τοποθέτηση σε νέα θέση – Συμφέρον της υπηρεσίας – Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως – Κατάργηση επιδόματος – Δικαίωμα ακρόασης – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας}*

(2023/C 94/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: NS (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Lázaro Betancor, L. Darie και K. Zejdová)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή που άσκησε βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί, αφενός, την ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 2021, με την οποία τοποθετήθηκε σε νέα θέση στο [μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία] και, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, τόσο της απόφασης της 16ης Σεπτεμβρίου 2021 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της όσο και της απόφασης για την αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων της 8ης Μαρτίου 2021, και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω των ανωτέρω αποφάσεων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την NS στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — Scania CV κατά EUIPO (V8)
(Υπόθεση T-320/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης V8 – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα κτηθέντος διά της χρήσεως – Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001}

(2023/C 94/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Scania CV AB (Södertälje, Σουηδία) (εκπρόσωποι: C. Langenius, P. Sundin και S. Falkner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: T. Frydendahl)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση και τη μεταρρύθμιση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 23ης Μαρτίου 2022 (υπόθεση R 1868/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 284 της 25.7.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Dietrich Process Systems κατά EUIPO — Koch-Glitsch (SCHEIBEL)

(Υπόθεση T-351/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SCHEIBEL – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2023/C 94/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: De Dietrich Process Systems GmbH (Mainz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Körner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και T. Klee)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Koch-Glitsch LP (Wichita, Κάνσας, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1107/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1107/2021-1).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 1.8.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2023 — De Dietrich Process Systems κατά EUIPO — Koch-Glitsch (KARR)

(Υπόθεση T-352/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KARR – Απόλυτος λόγος ακυρότητας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2023/C 94/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: De Dietrich Process Systems GmbH (Mainz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Körner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και T. Klee)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Koch-Glitsch LP (Wichita, Κάνσας, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1105/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 1ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1105/2021-1).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 1.8.2022.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2022 — Flynn κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-675/22)

(2023/C 94/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: James T. Flynn (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Dornan, Barrister-at-Law, και K. Winters, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 1ης Σεπτεμβρίου 2022 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του για πλήρη γνωστοποίηση της αλληλογραφίας και των ανταλλαγών εγγράφων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Κεντρικής Τράπεζας της Ιρλανδίας σχετικά με την απόφαση 2013/211/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τέταρτη περίπτωση, της απόφασης 2004/258/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽²⁾. Η καθής έσφαλε απορρίπτοντας το αίτημα του προσφεύγοντος για πρόσβαση στις ζητηθείσες πληροφορίες με την αιτιολογία ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων, εν όλω ή εν μέρει, θα έδιγε το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά την προστασία της ακεραιότητας των τραπεζογραμματίων ευρώ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της απόφασης 2004/258. Η καθής έσφαλε απορρίπτοντας το αίτημα του προσφεύγοντος για πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, εν όλω ή εν μέρει, με την αιτιολογία ότι η ανταλλαγή απόψεων μεταξύ της ΕΚΤ και των Εθνικών Κεντρικών Τραπεζών αποτελεί εμπιστευτική πληροφορία η οποία προστατεύεται από το κοινοτικό δίκαιο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 4 της απόφασης 2004/258/ΕΚ. Η καθής εσφαλμένως έκρινε ότι δεν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση, μολονότι, αφενός, ο προσφεύγων ζήτησε τα έγγραφα προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει σε δικαστικές διαδικασίες και, αφετέρου, η απόρριψη του αιτήματός του καθιστά αδύνατη ή δυσχερή την άσκηση του δικαιώματος ενημέρωσης σύμφωνα με την οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται επαρκώς η απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση και το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, όπως κατοχυρώνονται στα άρθρα 41 και 47, αντιστοίχως, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ Απόφαση 2013/211/ΕΕ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 19ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις ονομαστικές αξίες, τις προδιαγραφές, την αναπαραγωγή, την ανταλλαγή και την απόσυρση των τραπεζογραμματίων ευρώ (ΕΕ 2013 L 118, σ. 37).

⁽²⁾ Απόφαση 2004/258/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΕ 2004 L 80, σ. 42).

⁽³⁾ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142, 1.6.2012, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Gemelli κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-804/22)

(2023/C 94/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Vitaliano Gemelli (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311148), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Graziani κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-805/22)

(2023/C 94/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlo Alberto Graziani (Fiesole, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311142), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Iacono κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-806/22)

(2023/C 94/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Francesco Iacono (Forio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311133), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Lombardo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-807/22)

(2023/C 94/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Raffaele Lombardo (Κατάνια, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311153), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Mantovani κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-808/22)

(2023/C 94/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Mario Mantovani (Arconate, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311144), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — **Napoletano κατά Κοινοβουλίου**

(Υπόθεση T-809/22)

(2023/C 94/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Pasqualina Napoletano (Anzio, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311128), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Nobilia κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-810/22)

(2023/C 94/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Mauro Nobilia (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311156), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Pettinari κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-811/22)

(2023/C 94/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luciano Pettinari (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311127), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Viola κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-812/22)

(2023/C 94/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Vincenzo Viola (Παλέρμιο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311141), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Sbarbati κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-813/22)

(2023/C 94/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Luciana Sbarbati (Chiaravalle, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311146), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Ventre κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-814/22)

(2023/C 94/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Riccardo Ventre (Formicola, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων πληροφορήθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311164), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Αίτα κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-815/22)

(2023/C 94/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Vincenzo Aita (Campagna, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311174), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Ατρονί κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-816/22)

(2023/C 94/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Aldo Arroni (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311154), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Bonsignore κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-817/22)

(2023/C 94/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Vito Bonsignore (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311170), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Carollo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-818/22)

(2023/C 94/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Giorgio Carollo (Torri di Quartesolo, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311159), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — *Catasta* κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση T-819/22)

(2023/C 94/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Anna Catasta (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311125), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — *Corpo Gavazzi* κατά Κοινοβούλιο

(Υπόθεση T-820/22)

(2023/C 94/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maria Teresa Corpo Gavazzi (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311149), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Di Meo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-821/22)

(2023/C 94/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maria Di Meo (Cellole, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311176), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Di Prima κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-822/22)

(2023/C 94/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Pietro Di Prima (Παλέρμο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311132), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Duruis κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-823/22)

(2023/C 94/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Olivier Duruis (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311143), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 23ης Δεκεμβρίου 2022 — Filippi κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-824/22)

(2023/C 94/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Livio Filippi (Cargi, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D311124), παραληφθείσα στις 13 Οκτωβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2022 — Cucurνια κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-825/22)

(2023/C 94/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Fiammetta Cucurνια (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικός, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D313509), παραληφθείσα στις 28 Νοεμβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·

- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2022 — Gallenzi κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-826/22)

(2023/C 94/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Giorgio Gallenzi (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Merola, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανυπόστατη ή, επικουρικώς, να ακυρώσει στο σύνολό της την πράξη με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε, διά της ανακοίνωσης που εξέδωσε ο Προϊστάμενος της Μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Διεύθυνσης Οικονομικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Ευρωβουλευτών της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των δικαιωμάτων σύνταξης γήρατος, η οποία κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή (υπ' αριθ. D313497), παραληφθείσα στις 28 Νοεμβρίου 2022, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαναπροσδιόρισε τα δικαιώματα σύνταξης γήρατος και διέταξε την ανάκτηση του καταβληθέντος με βάση τον προηγούμενο υπολογισμό της σύνταξης ποσού·
- να διατάξει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αποδώσει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά προσαυξημένα με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία παρακράτησης των ποσών και να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εκτελέσει την εκδοθησομένη απόφαση και να προβεί σε όλες τις ενέργειες, πράξεις ή αποφάσεις που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της άμεσης και πλήρους αποκατάστασης του αρχικού μέτρου παροχής της σύνταξης·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα του συντάκτη της βλαπτικής πράξης, παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας και συνακόλουθη παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομικής βάσης της προσβαλλόμενης πράξης και εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των Μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

**Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2023 — Beauty Boutique κατά EUIPO — Lightningbolt Europe
(Απεικόνιση ενός κεραυνού)**

(Υπόθεση T-12/23)

(2023/C 94/67)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Beauty Boutique sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Nowakowski, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lightningbolt Europe SA (São Cosme Vale, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση ενός κεραυνού) — Υπ' αριθ. 18 249 030 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση R 668/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα, εφόσον ασκηθεί παρέμβαση, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2023 — Ρουμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-15/23)

(2023/C 94/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ρουμανία (εκπρόσωποι: E. Gane, L.-E. Bațagoi, O.-C. Ichim και M. Chicu)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2022/2261 της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2022, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾, κατά το μέρος της που αφορά τις εράπαξ δημοσιονομικές διορθώσεις που εφαρμόστηκαν στη Ρουμανία για παράβαση του δικαίου της Ένωσης σε σχέση με ενισχύσεις για τα έτη υποβολής αιτήσεων 2018 και 2019 (οικονομικά έτη 2019 και 2020), ύψους 2 515 141,78 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται μη προσηκούμενη άσκηση της αρμοδιότητας της Επιτροπής προς αποκλεισμό ορισμένων ποσών από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 52 του κανονισμού 1306/2013.
 - Η Επιτροπή έσφαλε κρίνοντας ότι, όσον αφορά το μέτρο 10 (βάσει του οποίου χορηγούνται γεωργοπεριβαλλοντικές και κλιματικές ενισχύσεις) και το μέτρο 13 (βάσει του οποίου χορηγούνται ενισχύσεις για περιοχές με φυσικά και άλλα ειδικά μειονεκτήματα) του εθνικού προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης (ΕΠΑΑ) 2014- 2020, οι ρουμανικές αρχές παρέβησαν το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 640/2014. Το θεσμικό όργανο της Ένωσης εσφαλμένα έκρινε ότι η μέγιστη επιλέξιμη έκταση υπολογίστηκε με βάση τα διοικητικά όρια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να δοθούν ενισχύσεις για μη επιλέξιμες εκτάσεις. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κρίνοντας ότι, όσον αφορά το μέτρο 8, επιμέρους μέτρο 8.1 (βάσει του οποίου χορηγείται ενίσχυση για αναδάσωση), του ΕΠΑΑ 2014-2020, οι ρουμανικές αρχές παρέβησαν το άρθρο 30 του κανονισμού 1306/2013 και το άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εκτελεστικού κανονισμού 809/2014, διότι υφίσταται διπλή χρηματοδότηση μεταξύ, αφενός, της ενίσχυσης βάσει της απώλειας αγροτικού εισοδήματος στο πλαίσιο του μέτρου 8, επιμέρους μέτρο 8.1, και, αφετέρου, της ενίσχυσης οικολογικού προσανατολισμού. Το θεσμικό όργανο της Ένωσης κακώς έκρινε ότι οι δύο ενισχύσεις είναι της ίδιας φύσης και αντισταθμίζουν το ίδιο κόστος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
 - Η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν παρείχε επαρκείς λόγους για την ύπαρξη των εικαζόμενων παραβάσεων και δεν εξήγησε με ικανοποιητικό τρόπο γιατί πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν επανειλημμένως από τις αρμόδιες ρουμανικές αρχές στο πλαίσιο του διοικητικού διαλόγου που προηγήθηκε της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

⁽¹⁾ Κοινοποιήθηκε στις ρουμανικές αρχές στις 14.11.2022 και δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2022, L 299, σ. 20). Στο εξής: απόφαση 2022/2261.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2023 — Noyan Abr Arvan κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-23/23)

(2023/C 94/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Noyan Abr Arvan Private JC (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: Κ. Αδαμαντόπουλος και Ρ. Billiet, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/2231 του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 359/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν ⁽¹⁾, κατά το μέρος που αφορά την εγγραφή της προσφεύγουσας στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) 359/2011 του Συμβουλίου·
- να κηρύξει ανεφάρμοστο τον κανονισμό (ΕΕ) 359/2011 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών λόγω της κατάστασης στο Ιράν ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός 359/2011), κατά το μέρος που αφορά την εγγραφή της προσφεύγουσας στο παράρτημα Ι του κανονισμού 359/2011, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προέβη σε προδήλως εσφαλμένη έκθεση των πραγματικών περιστατικών και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και των άρθρων 3, παράγραφοι 1 και 2, και 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 359/2011.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο παραβίασε την υποχρέωση (προσήκουσας) αιτιολογήσεως και την υποχρέωση να παραθέσει αιτιολογία που να πληροί τις ισχύουσες ποιοτικές προδιαγραφές (ειδικότερα όσον αφορά την αντικειμενικότητα των εφαρμοζόμενων κριτηρίων, τη συνεκτίμηση των συμφερόντων της προσφεύγουσας, τη σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας λήψη αποφάσεων, τη συνεκτίμηση των συμφερόντων των προμηθευτών της Ένωσης, την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης ως προς την προσφεύγουσα, την τήρηση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων, την αποφυγή κάθε αυθαιρεσίας κατά τη λήψη αποφάσεων και την αποφυγή της λήψης αποφάσεων κατά κατάχρηση εξουσίας), κατά παράβαση των άρθρων 263 και 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 359/2011.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, ιδίως το δικαίωμα ακρόασης και το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 359/2011.

⁽¹⁾ ΕΕ 2022, L 2931, σ. 16.

⁽²⁾ ΕΕ 2011, L 100, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Ιανουαρίου 2023 — UF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/23)

(2023/C 94/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: UF (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Απριλίου 2022 περί απολύσεως του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφενός, στην καταβολή ποσού που θα οριστεί κατά δίκαιη κρίση ως χρηματική ικανοποίηση για την προκληθείσα ηθική βλάβη και, αφετέρου, στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως/ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως/ισχυρισμούς.

1. Πρώτον, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, προβολή των δικαιωμάτων του άμυνας, παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
2. Δεύτερον, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
3. Τρίτον, παράβαση του άρθρου 2, στοιχείο γ', του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Τέταρτον, κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2023 — Orgatex κατά EUIPO — Longton (Σήμανση εδάφους)**(Υπόθεση T-25/23)**

(2023/C 94/71)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Orgatex GmbH & Co. KG (Langenfeld, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Jacobs, M. Maybaum και M. Dümenil, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lawrence Longton (Brindle, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα «Σήμανση εδάφους» — Υπ' αριθ. 1112155-0001 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 110/2022-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των εξόδων της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο α', και του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Feed κατά EUIPO – The Feed.com (Feed.)**(Υπόθεση T-26/23)**

(2023/C 94/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Feed SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: V. Bouchara και A. Maier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Feed.com, Inc. (Broomfield, Colorado, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Feed. — Υπ' αριθ. 18 096 681 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 3ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση R 552/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την εταιρία The Feed.com, Inc. στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και, από κοινού, σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Feed SA. περιλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO εξόδων.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Feed κατά EUIPO — The Feed.com (THE FEED)

(Υπόθεση T-27/23)

(2023/C 94/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Feed SA (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: V. Bouchara και A. Maier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The Feed.com, Inc. (Broomfield, Colorado, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE FEED — Υπ' αριθ. 12 392 651 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 1905/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που:

1. έκρινε αποδειχθείσα τη χρήση του σήματος THE FEED υπ' αριθ. 12 392 651 όσον αφορά τις «υπηρεσίες καταστημάτων λιανικής πώλησης μέσω διαδικτύου σε σχέση με υποκατάστατα γευμάτων, τρόφιμα υψηλής ενεργειακής αξίας, θρεπτικές ράβδους, ενεργειακά τζελ, ενεργειακά παρασκευάσματα, συμπληρώματα διατροφής και ενεργειακά ποτά· πωλήσεις υποκαταστάτων γευμάτων, θρεπτικών ράβδων, ενεργειακών τζελ, ενεργειακών παρασκευασμάτων, συμπληρωμάτων διατροφής και ενεργειακών ποτών»·
2. απέρριψε την αίτηση για την κήρυξη έκπτωσης που υπέβαλε η προσφεύγουσα όσον αφορά τις προαναφερθείσες υπηρεσίες·

— να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προκειμένου να κηρύξει την έκπτωση από το δικαίωμα επί του σήματος THE FEED υπ' αριθ. 12 392 651 όσον αφορά τις «υπηρεσίες καταστημάτων λιανικής πώλησης μέσω διαδικτύου σε σχέση με υποκατάστατα γευμάτων, τρόφιμα υψηλής ενεργειακής αξίας, θρεπτικές ράβδους, ενεργειακά τζελ, ενεργειακά παρασκευάσματα, συμπληρώματα διατροφής και ενεργειακά ποτά· πωλήσεις υποκαταστάτων γευμάτων, τροφίμων υψηλής ενεργειακής αξίας, θρεπτικών ράβδων, ενεργειακών τζελ, ενεργειακών παρασκευασμάτων, συμπληρωμάτων διατροφής και ενεργειακών ποτών»·

— να υποχρεώσει το EUIPO και την The Feed.com, Inc. να αποκαταστήσουν αλληλεγγύως τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Feed SA στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Vobro κατά EUIPO — Mieszko (CHERRY Passion)

(Υπόθεση T-29/23)

(2023/C 94/74)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vobro sp. Z o.o. (Brodnica, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kondrat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Mieszko S.A. (Βαρσοβία, Πολωνία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CHERRY Passion — Υπ' αριθ. 18 204 993 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Νοεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 2073/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO προς επανεξέταση ή

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κρίνει ότι δεν συντρέχει κανένας σχετικός λόγος απαραδέκτου όσον αφορά την αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 18 204 993 CHERRY Passion για όλα τα προϊόντα της κλάσης 30, καθώς και ότι το σήμα πρέπει να καταχωριστεί·
- να της επιδικάσει στην προσφεύγουσα τα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ασφάλειας δικαίου.
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, και του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — QN κατά eu-LISA

(Υπόθεση T-31/23)

(2023/C 94/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: QN (εκπρόσωπος: X. Ταγάρας, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (eu-LISA)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την προσφυγή-αγωγή·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις·
- να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στην καταβολή αποζημίωσης ύψους 4 000 ευρώ·
- να καταδικάσει αποκλειστικά τον καθού-εναγόμενο στην καταβολή των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του κατά της απόφασης του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Λειτουργική Διαχείριση Συστημάτων ΤΠ Μεγάλης Κλίμακας στον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (eu-LISA), της 5ης Αυγούστου 2022, περί επιβεβαίωσης της έκθεσης βαθμολογίας του προσφεύγοντος-εναγόντος για το έτος 2021, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως λόγω του γεγονότος ότι, μεταξύ άλλων, οι προσβαλλόμενες πράξεις στερούνται συνοχής, όσον αφορά ειδικότερα την αναντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και του γράμματος των εκτιμήσεων της έκθεσης βαθμολογίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τη βαθμολογία του προσφεύγοντος-εναγόντος, λόγω έλλειψης συνοχής και λόγω αναντιστοιχίας μεταξύ της εν λόγω βαθμολογίας και του γράμματος των εκτιμήσεων της έκθεσης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση των κανόνων που διέπουν την κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογίας, καταστρατήγηση της διαδικασίας και κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παράβαση του καθήκοντος αμεροληψίας, λόγω ιδίως του γεγονότος ότι ο πρώτος βαθμολογητής του προσφεύγοντος-εναγόντος τροποποίησε το σχέδιο της έκθεσης σε συνάρτηση με την εξέλιξη άλλης διαδικασίας που αφορούσε τον προσφεύγοντα-εναγόντα, και συγκεκριμένα διαδικασίας διοικητικής έρευνας.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται μη τήρηση των νόμιμων προθεσμιών για την υποβολή της επίμαχης έκθεσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλονται πραγματικά σφάλματα και σφάλματα υπολογισμού. Ο προσφεύγων-ενάγων θεωρεί συναφώς ότι η εφαρμογή εσφαλμένων συντελεστών και κανόνων στρογγυλοποίησης οδήγησαν σε εσφαλμένο άθροισμα συνολικής βαθμολογίας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως, λόγω του γεγονότος ότι η προφορική ανταλλαγή απόψεων μεταξύ του προσφεύγοντος-ενάγοντος και του δευτεροβάθμιου βαθμολογητή του αφορούσε μόνον μέρος των παρατηρήσεων που διατύπωσε ο προσφεύγων-ενάγων επί του σχεδίου της έκθεσης.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2023 — Domator24 κατά EUIPO — Acer (PREDATOR)

(Υπόθεση T-33/23)

(2023/C 94/76)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Domator24 sp. z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Gawliczek, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Acer, Inc. (Ταϊπέι, Ταϊβάν)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «PREDATOR» — Υπ' αριθ. 16 757 262 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 9ης Νοεμβρίου 2022, στην υπόθεση R 381/2022-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση του EUIPO της 9ης Νοεμβρίου 2022 (σημεία 1 και 2 του διατακτικού) και να κρίνει ότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, με αποτέλεσμα την επικύρωση της πρωτοβάθμιας απόφασης και την απόρριψη, στο σύνολό της, της αίτησης για την κήρυξη της ακυρότητας του υπ' αριθ. 16 757 262 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «PREDATOR»·
- να διατάξει την καταβολή στην προσφεύγουσα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας καθώς και, σύμφωνα με το άρθρο 190, παράγραφος 2, του Κώδικα Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας·
- σε περίπτωση παρεμβάσεως της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών, να αποφασίσει ότι η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση)·
- Παραβίαση της αρχής της ελεύθερης εκτίμησης των αποδείξεων και παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 55, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής.

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2023 — Daimler Truck κατά EUIPO (YOUR PERFORMANCE PLUS)**(Υπόθεση T-35/23)**

(2023/C 94/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daimler Truck AG (Leinfelden-Echterdingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. Kohl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης YOUR PERFORMANCE PLUS — Υπ' αριθ. 18 464 821 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Δεκεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 527/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τη διαδικασία ανακοπής και προσφυγής.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL